

ET FULLKOMMENT

MENNESKES SKIKKELSE

Takk, broder Neville. Herren velsigne deg.

Det er godt å være tilbake i Tabernakelet igjen denne morgen. Et elskverdig “god morgen,” til dere alle. Og jeg stoler på at dette vil bli en stor dag for oss alle, i vår Herres Nærvær. Og nå har jeg en undervisning denne morgen. Jeg ønsker å gå rett inn i denne undervisningen, fordi den er en . . . Jeg tror den er viktig. Og den er en . . . Og for å unngå at tilhørerne blir så urolige, vet dere, å måtte bli så lenge, mange står. Jeg skal gå rett inn i undervisningen.

² Og nå, i kveld, ønsker jeg å tale over emnet *Guiden i mitt liv*. Og jeg håper at så mange som kan, så mange som mulig, vil være til stede den stunden i kveld. Likevel, om du har en egen menighet, er vi . . . selvfølgelig, ønsker vi at du er i—i din menighet. Det er din plikt å være der, hvor din tjenesteplikt er, for å la ditt lys skinne.

³ Nå, vi håper stadig på at, hver gang dere kommer tilbake, skal vi ha litt mer plass rundt omkring her. Men vi har vanskeligheter med det, åh, alle steder. Tillitsmannsstyret har sannelig gått gjennom alt. Og de sender til ett sted, de godkjenner det; sender det så et annet sted, og de vetoer det. Og sender det tilbake, og de godkjenner det over *her*, og tilbake. Åh, for en tid vi har hatt! Men, dere vet, Satan er alltid en bekjemper av det som er rett. Husk bare på, du har alltid rett angående . . .

⁴ Jeg undret meg på hvor du var hen, Anthony. Jeg så du møtte din far. Og jeg så over, ut i forsamlingen. Han sa du skulle sitte der. Vi er glade over å ha deg og din far her hos oss, broder Milano fra New York. Håper, på å reise utenlands denne gangen, at jeg får en utreise til, ut fra New York, ut der et eller annet sted, om Herren vil.

⁵ Og vi er så veldig glade for hver eneste en av dere. Helt—helt fint for dere å være her.

⁶ Og vi hadde en stor stund i går kveld, eller i det minste hadde jeg det. Jeg hadde en . . . [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Og Jesaja i Tempelet.” Og så du . . .

⁷ Og i formiddag, ønsker vi å tale over emnet, eller undervise, heller, om vi kan, “Bygge det levende Tabernakelet; bygge det—bygge det levende Tabernakelet som bosted for den levende Gud, det fullkomne Mennesket; det levende Tabernakelet av den levende Gud, der Han bor.” Og om . . .

⁸ Jeg er klar over at de har noe av den gode syngingen her. Og jeg får ikke høre den. Og i kveld, kommer jeg til å forsøke å komme hit ned. Min kone har fortalt meg om en broder Ungren, jeg tror det var navnet hans, fra nede i—i Tennessee. Nå, han var her i går kveld. Jeg kan ikke se ham denne morgen, men jeg tror han er her et sted. Og jeg ville like å høre ham syng i kveld, om jeg kan, den, enten *Ned fra Hans Herlighet*, eller *Hvor stor Du er*. Jeg ville like å høre det. Hvor mange ville like å høre broder Ungren? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, jeg—jeg liker god synging. Og Meda sa at han hadde en slags baryton. Og den minner meg om vår broder Baxter; han er en sanger, også, som vi alle vet. Og *Ned fra Hans Herlighet*, eller *Hvor stor Du er*. Jeg tror jeg ser ham nå, over. . . vil det være i orden, broder Ungren, i kveld, om du vil, dersom du blir? Skal du bli, eller prøve å bli til kveldsmøtet? Vel, jeg—jeg. . . Vel, ikke. . . Jeg sier deg, hva med det, om vi. . . Jeg ønsker ikke å være årsaken til noen gnisninger for noen. Men hvorfor ikke, da, hvis vi kunne, i løpet av tiden for *De Syv Segl*, når vi forkynner det, hvis du kunne komme. Jeg ville gjerne ta det opp, ser du, for å ha det, *Hvor stor Du er*, og, også, *Ned fra Hans Herlighet*, på den tiden.

⁹ Åh, er det ikke vidunderlig å tjene Herren? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg vet ikke hva jeg skulle ha gjort hvis jeg ikke var en kristen! . . .? . . . Det er bare så godt å være en Kristen. Jeg bare føler for bare å hoppe opp og ned og rope, av full hals. Å være en kristen, tenk på det, helt forankret bort i Kristus.

¹⁰ Jeg vet jeg uttaler denne mannens navn feil hver gang. Enten er det S.T. eller T.S., eller noe som det. Sumner, broder Sumner. Han. . . Jeg ønsker å takke ham og hans kjære lille hustru. Jeg tror at hun brukte omtrent, noe slikt som, omtrent seks måneder, på å maskinskrive disse *Syv Menighetstidene*. Og nå har vi fått dem tilbake, maskinskrevet, klar til prøvetrykk, og settes opp i bok form, *De Syv Menighetstidene*. Søster Sumner, hvor enn du er, må du sannelig la oss få betale deg for det. Det, det var mye arbeide. Ja, den var så tykk. Det ville tatt meg omtrent seks måneder å lese igjennom den, for ikke å snakke om å ta det fra lydbånd, og så snu det rundt og ta gjentagelser vekk, og få det inn i en bok. Vi skal få den klar og sende den til trykkeriet med en gang, for vi tror det er en ting som folket burde få tak i rett nå, og dere kan studere den. Og Billy viste meg akkurat, da jeg kom inn der bak, for noen minutter siden, at—at—at det var—det var klart nå til å bli sendt til trykkeriet. Så, søster, tabernakelet vil betale deg for det. Jeg venter ikke at du skal gjøre det for ingenting. Og—og eller vi. . . Om vi får boken og må sette en pris på den, eller noe slikt, vi vil sette en pris hvor du får noe hver gang de selger den, hva enn det er. Du bare snakker med styret, tillitsmannsstyret, eller noen av dem der, og de vil ordne det for deg. Herren velsigne deg riktig godt.

¹¹ Lille gamle broder og søster Kidd som sitter her, litt under hundre, bare lite granne. Og jeg møtte henne for en stund siden, og hun sa: “Vel, dette vil muligens bli den siste gangen jeg ser deg, broder Billy.” Sa: “Jeg er blitt så gammel.”

¹² Jeg sa: “Åh, du! Jeg vil ikke høre deg si det. Dere er akkurat som en kjær gammel mor og far.” Vi elsker broder og søster Kidd. Vi, alle, gjør det. Og det bare . . .

¹³ Det gjør noe med meg når jeg ser dem komme på møte, og et gammelt lite par som det. Og bare tenk, de forkynte Evangeliet før jeg ble født. Og jeg er en gammel mann. Ja, bare tenk, de forkynte før jeg ble født. Og her er jeg nå, jeg tenker at jeg begynner å bli så gammel. Og akkurat mens jeg tenker på klar til å gi meg. Ser jeg broder og søster Kidd komme inn, “Ære være Gud! Halleluja!” Jeg sier: “Nei, jeg kjenner meg fin.” Ja, sir. Å se dem, hvordan de kan, hvor de virkelig inspirerer en!

¹⁴ Da innser du at, nesten i min alder, igjen, og går allikevel fortsatt på feltet. Kom ned denne morgen og ba om bøker, om de kunne ta med seg bøker og selge dem. Ønsket lydbånd, slik at de kunne dra ut, og vinne sjeler ved å spille disse lydbånd, nesten hundre år gamle. Nå hvor er dine “to vinger” som vi snakket om i går kveld? Ja. Jeg begynner å tenke på, “Hvor er mine?” når han sa det—det i går. Hvor gammel er du, søster Kidd? [Søster Kidd sier: “Jeg er åttien.”—Red.] Åttien. Hvor gammel er du, broder Tom? [Broder Kidd sier: “Åttito.”] Åttien og åttito år gamle, og bruker fremdeles vingene sine, i aksjon, holder fremdeles på.

¹⁵ Går noe galt i Ohio, som søster Kidd vet om, da ringer telefonen hjemme. Forleden dag, ringte hun, og en liten baby, et lite pikebarn, tror jeg det var, ble født, og tarmene på utsiden av det. [Søster Kidd sier: “Blæren.”—Red.] Blæren, på utsiden av barnet. Og legen visste ikke hva han skulle gjøre med det, og han var redd for å påta seg operasjonen. Vi ba. [“Operert, broder Branham, og la det på plass, fordi, de sa: ‘Den kunne ikke leve.’ Og de bare la de tarmene på plass inn.”] La tarmene på plass inn, med en operasjon, og tenkte det ikke kunne leve. Og det levde. [“Ingen passasje.”] Ingen passasje da for—for . . . fra endetarmen, for maten å passere gjennom. Og søster Kidd ringte igjen. Vi ba på nytt, og nå har det fått en normal passasje. Og her er hun, som et vitne, doktoren, også. Skjønner? Det er et vitne om Herren Jesus, den store Skaper! Se hva Satan forsøkte å gjøre? Avskjære det spedbarnets liv. Og deretter, ser dere, så tror jeg kvinnen kom til Herren. [“Hun kom tilbake til Herren, rett i mitt hus.”] Kom tilbake til Herren. Søster Kidd ledet henne tilbake til Kristus, etter at dette store mirakelet hadde skjedd med barnet hennes.

¹⁶ Jeg hadde en oppringing fra California, i går, en liten forkynnerbroder der ute, som jeg var sammen med da jeg for første gang dro til California, for flere år siden. Hans lille sønnesønn var født med—med fire . . . tre klaffer lukket i hjertet. Og jeg fortalte ham om det tilfellet. Jeg sa: “Gud som kunne skapt dette andre og gjøre det rett, kan sannelig helbrede din sønnesønn.” Bare si til gutten at han skal være ved godt mot.

¹⁷ Og gutten var på møtet da jeg for første gang var i California, omtrent 18 år siden nå, seksten år siden, har det blitt. Og jeg var i California. Og han . . . Møtet hadde en slik innflytelse på den gutten inntil . . . Da de fikk barnet, og det ble født, og de så at noe var galt, det var blått, og de forsøkte å pumpe inn surstoff i det, og så videre. Og det så ikke ut for at det kom til å overleve, og legene undersøkte det så, og fant ut at tre klaffer var lukket igjen inni dets hjerte. Ingen åpning i det hele tatt, ser dere, bare—bare en klaff som pumpet. Og han ringte sin pappa, og sa: “Pappa, ring broder Branham, med en gang. Fortell ham at alle . . . ‘Bare spør Kristus. Han vil gjøre det.’” Det var tingen. Åh, du! Den innflytelsen, hva de ser, ser du, vi talte om, forrige kveld. Den rette ting i rett tid.

¹⁸ Vel, fortsetter vi med å snakke, ville vi aldri komme inn i undervisningen, ville vi? Det er akkurat som sirup på en kald morgen, den er bare så tykk som den kan bli, vet dere, og alt sammen henger fast. Vi er veldig glad for å ha et fellesskap som dette. Ja, sir.

¹⁹ Så nå la oss derfor roe oss ned, nå, og komme i gang med undervisningen nå. Skal kanskje . . . Jeg vet ikke om dere kan se det eller ikke, på tavlen. Hvis jeg kanskje kan snu den opp slik som *det*, i løpet av noen få øyeblikk, vel, kunne vi, nå, noen av dere, til . . . [Broder Edgar “Doc” Branham sier: “Trenger en spotter på den?”—Red.] Hva sier du? [“Trenger du en spotter på den?”] Nei, det tror jeg ikke, akkurat nå, Doc. Bare kanskje om litt. [“Rett på gulvet, jeg kan sette en spotter på den.”] Vel, vi vil—vi vil gjøre det når jeg får noen få . . . Har en spott her? Ja vel. La oss bare vende den rett på den. Kan dere langt der bak se? Kan dere? Hvis dere kan se, reis opp deres hender, hvis dere kan se den tavlen, lese det som er der. Nei. Ja vel. Hent spotten. Nå, mens de gjør klart for den . . .

²⁰ Jeg begynte sent denne morgenen; eller, nei, nei, omtrent femten minutter tidligere. Og så, da, skal vi bare ta den tiden vi trenger nå, fordi vi ikke ønsker å ha det travelt. Når du har det travelt, så bare ødelegger du de tingene du skulle si. Nå, jeg hørte på et lydbånd, forleden dag, som jeg fortalte dere, og jeg ble så skamfull over meg selv; ikke over hva jeg sa, men måten jeg sa det på var altfor fort, og det var i et nervøst tonefall. Jeg føler for å vente. Det . . .

21 Jeg—jeg så bare forleden dag der hvor de kommer til å bygge en stor dyrepark, her midt i Louisville. Og herr Brown, tror jeg det var, der borte, tilbød en million dollar til dyreparken. Vel, hadde jeg hatt dem, hadde jeg nesten gitt dem for å slippe dyrene løs. Jeg—jeg tror ikke på å sette noe i bur på den måten. Jeg bare . . . Jeg går til dyreparken og ser de stakkars kjære dyrene, bjørner, og løver, og ting, vandrer frem og tilbake, fengslet på livstid, ser dere. Gjør at man føler seg uvel, tross alt, blir de fanget ved hjelp av menneskets intelligens som er smartere enn de. Ser du? Og de tar dem til fange og setter dem i fangenskap.

22 Og jeg tenker på: Djevelen gjør det. Han tar dyrebare mennesker som skulle vandre omkring på Guds store steder, og sletter, og—og ting som det, setter ham så i et fangehus av en eller annen denominasjon, eller en eller annen læresetning, eller noe, og binder ham der inne. Og for en fryktelig ting det er.

23 Og jeg liker ikke dyreparker. Men jeg kjenner meg som ett av de dyrene, når man er helt fanget og bare forsøker på å komme løs, vet du, for—for å komme ut og gjøre noe.

24 Nå, før vi nærmer oss Ordet, la oss nærme oss Ordets Forfatter, mens vi nå bøyer våre hoder i bønn.

25 Vår nådige Himmelske Far, vi er samlet denne morgenen igjen i den Herre Jesu Navn, Din dyrebare Sønn. Gud, inkarnert, kom til jorden, til soning for våre synder, og døde, den Rettferdige; slik at vi, ved Hans rettferdighet, som er urettferdige må bli gjort fullkomne i Ham. Vi kommer og bekjenner at vi er uverdige, Herre. Der er ikke noe godt ved oss. Og vi er alle inne i et stort fengselshus. Uansett hvilket hjørne vi står i, er vi alle fremdeles i fengsel. Den ene kan ikke hjelpe den andre. Men, Gud, i Sin uendelige barmhjertighet, kom ned og åpnet fengselsdørene, for å sette oss fri. Nå er vi ikke lenger i bur. Vi er ikke lenger i verdens dyrepark, men nå er vi frie. Vi er på utsiden.

26 Åh, hvor vi elsker Ham og tilber Ham! Hvor vi kan vandre gjennom de veldige viddene av Hans løfter, og se dem bli manifestert fremfor oss! Og med våre egne øyne, se den store Evighetens Gud utfolde Seg Selv fremfor oss, og gjøre Seg Selv virkelig, slik Han gjorde for profetene i gammel tid. Å vite dette, at de hviler med en forsikring, om at en dag vil vi igjen bli restaurert tilbake, etter at dette livet er over, i oppstandelsen, til et Evig Liv som aldri skal svinne hen. Våre legemer skal ikke bli gamle. Og vi skal aldri dø. Og vi skal aldri være sultne. Og vi skal aldri ha et savn. Men vi skal vandre sammen med Ham. Vi ønsker å høre Ham si: "Gå inn til Herrens glede, som har vært beredt for dere fra jordens grunnleggelse av." Tilbake før synden kom inn, hvordan Han

hadde gjort forberedelsene, som for Adam og Eva, for at de aldri skulle bli syke eller ha en vanskelighet. Og nå har Han beredt det for oss. og Han visste på forhånd at vi skulle komme. Synden laget den store blokaden, og nå er synden tatt vekk, ved Jesu Blod. Nå, er vi bundet til det lovede Land, ved Guds Løfte, som er Evig.

²⁷ Velsign oss nå, Far, mens vi studerer Ditt Ord. Vi ønsker å vite hva slags mennesker vi er nødt til å være, for å være Der. Hjelp oss i dag i denne skolen, slik at vi kunne ha denne store Mesterlæreren hos oss, den Hellige Ånd, som ville komme ned og åpenbare Seg Selv for oss, ved Sitt Ord. For vi ber om det i Hans Navn og til Hans ære. Amen.

²⁸ Nå, først, vil jeg gjerne at dere skal slå opp sammen med meg til Andre Peter, det 1. kapittel. Jeg ønsker å lese en porsjon av denne Skriften, Andre Peter, det 1. kapittel. Og nå til dere som har blyant og papir. . .

²⁹ Og jeg tror det ble sagt til meg denne morgenen at—at noen ganger, snur hodet mitt bort derfra, demper opptaket seg på lydbåndet. Jeg mener virkelig ikke å gjøre det. Og jeg tror, en gang, om vi skulle kunne regne med å få en—en nett mikrofon, og henge den opp under taket her. Uansett hvor man da skulle være, ville man være riktig. Det ville være perfekt, bare rundt overalt, bare en mikrofon oppunder taket.

³⁰ Og nå, mens jeg taler; og om du, etter møtet, eller ønsker det, kan skissere av dette omrisset her. Og jeg har det også nedskrevet her. Jeg skal ta en tegnestift og sette det opp i forkanten her, om du skulle ønske å gjøre det en gang. Kom inn litt tidlig i ettermiddag, slik at vi kunne få forståelse.

³¹ Nå nærmer vi oss *De Syv Segl*. Vi har nettopp avsluttet *De Syv Menighetstider*. Og dette er et Budskap over læren, som knytter mennesket inn, som skal bli gjenløst ved Herren Jesu Blod, og som skal være i den Menighetstiden, den Evige Menighetstiden ved Seglenes slutt. Nå vet vi at vi har Syv Trompeter, Syv Plager, Vredesskåler, og så videre, som vi kommer inn i, mens vi fortsetter. Men vi venter på større plass så folket kan få sitte.

³² Nå, og jeg tenkte dette ville passe inn akkurat der jeg ventet det. Jeg forventet ikke å tegne dette omrisset, men forleden dag var jeg sammen med noen kjære venner av meg, Coxes, nede i Kentucky. Jeg dro ned, tenkte kanskje jeg kunne få en dag til med ekornjakt før sesongen var over. Og jeg var oppe i skogen med min venn, Charlie, som står der, og Rodney, hans bror. Jeg så ikke engang et ekorn. Jeg tror jeg skremte dem alle bort, da jeg begynte å rope der oppe i skogen. Dette er hva som kom til meg, gutter, og—og søster Nelly og Margie, da jeg sa til dere at jeg skulle fortelle dere det på søndag når jeg kom til det. Dette er hva som kom til meg, i et budskap som jeg skulle tale over.

Og hvordan resten av det knytter seg rett inn i det! Og, åh, jeg liker det. Hadde en—en virkelig—virkelig fryderoping i ånden, der oppe i skogen.

³³ Så nå, la oss nå lese, Første Peter, eller . . . Andre Peter, heller, det 1. kapittelet, porsjon av Det.

Simon Peter, en Jesu Kristi tjener og apostel, til dem som har fått den samme dyrebare tro som vi ved Guds rettferdighet og vår Frelser Jesus Kristus:

³⁴ Jeg liker måten det er sagt på rett der, fordi hele emnet mitt denne morgenen er basert på tro. Skjønner? La meg lese det igjen. Lytt nøye.

Simon Peter, en Jesu Kristi tjener og apostel, til dem som har får—fått den samme dyrebare tro . . . ved Guds rettferdighet . . . vår Frelser og Jesus Kristus:

³⁵ Legg merke til, han sier, at, “Jeg har fått denne troen, og jeg skriver dette til dem som har fått den samme dyrebare troen.” Jeg vil . . . Det er ikke for verden på utsiden. Dette er til Menigheten, ser dere, de som er i Kristus.

Nåde og fred være med dere i rikt mål gjennom kunnskapen om Gud, og (gjennom) Jesus Kristus vår Herre,

Ettersom hans guddommelige kraft har gitt oss alt . . . hans guddommelige kraft har nå gitt oss alt som tjener til liv . . . guds frykt, ved kunnskapen om ham som har kalt oss til herlighet og kraft:

Ved dette er vi blitt gitt . . . blitt gitt de største og mest dyrebare løfter: for at vi ved disse (disse løftene) skulle få del i guddommelig natur, . . .

³⁶ La det nå synke riktig dypt nå. Ingen forkynnelse denne morgenen; vi bare underviser denne teksten. “Guddommelig natur.” La meg nå lese det 4. verset igjen, så du ikke går glipp av det. “Ved dette er vi blitt gitt . . .”

Ved dette er vi blitt gitt de største og mest dyrebare løfter: for at vi ved disse (disse løftene) skulle få del i guddommelig natur, etter å ha flyktet unna fordervelsen som tilhører lysten i denne verden.

³⁷ Ser dere, “verden”, vi har flyktet fra den nå. Han skriver dette til Menigheten. Det er grunnen til at vi er her denne morgenen, for å finne ut hva som er veien, hva som er Guds krav. Det finnes ikke en person her inne, som elsker Gud, som ikke ønsker å—ønsker å bli mer lik Kristus. Nå er det lagt ut her. Enhver kristen! Jeg er en gammel veteran. Se på broder og søster Kidd her, de er sannsynligvis de eldste i bygningen. Men hvis jeg spurte dem, “Hva er ditt hjertes lengsel?” Ville det være, “Nærmere Gud.” Når du erfarer Kristus, er det noe ved Ham som er så elskelig, at du bare prøver å komme helt inn i Ham.

38 Unnskyld dette uttrykket. Jeg fortalte min kone, her for ikke lenge siden, hun . . . begge begynner å bli gamle, og jeg sa til henne, jeg sa: “Elsker du meg slik du pleide?”

Hun sa: “Ja visst gjør jeg det.”

39 Og jeg sa: “Vet du, jeg elsker deg så mye at jeg skulle ønske jeg kunne ta deg og trekke deg på innsiden av meg, så vi bare kunne være, virkelig, være ett, enda mer.”

40 Nå, det, multipliser det med hundre millioner, og da vil du finne ut hvordan den troende, som blir forelsket i Kristus, ønsker å komme inn i Ham, fordi det er en kjærlighet. Og her vil Han vise oss hvordan, gjennom disse løftene, vi skulle få del i Kristi Guddommelige natur. Disse, dødelige legemer, hvordan vi kan bli delaktig.

41 Jeg kunne si noe her. Grunnen til at jeg tror . . . Nå noen misforstod meg helt, her for ikke lenge siden. Jeg fikk et brev fra presteforeningen, som sa at jeg trodde det var . . . “Vi har en sjelsmake. Og vi må forlate våre ledsagere hvis det ikke er vår sjelsmake, å ekte en annen som er vår sjelsmake.” Åh, du!

42 Jeg sa: “Jeg er ikke skyldig i en slik vranglære.” Jeg har alltid vært imot det. Jeg—jeg tror ikke på det. Absolutt ikke. Jeg tror Gud gir oss en ektemake. Det er sant. Og da blir vi en del av hverandre. Det er riktig. Og før en mann gifter seg, bør han tenke over disse tingene, studere det.

43 En ung mann spurte meg forleden dag, sa: “Tror du jeg kunne, burde gifte meg, broder Branham, med *den-og-den* jenta?”

Jeg sa: “Hvor mye holder du av henne?”

Han sa: “Åh, du, jeg ganske enkelt elsker henne.”

Jeg sa: “Vel, hvis du ikke kan leve uten henne, så bør du gifte deg med henne. Men hvis du kan leve uten henne, bør du la være. Så, men hvis det vil ta livet av deg, bør du—bør du sette i gang og gifte deg,” sa jeg. Og så hva jeg prøvde å formidle til ham, dette, at, om du elsker henne så høyt!

44 Nå, akkurat nå, før dere gifter dere, er alt bare fint og flott. Men etter dere gifter dere, da kommer livets snarer og prøvelser inn. Det er da dere må elske hverandre så høyt at dere forstår hverandre. Når du er skuffet over henne, hun skuffet over deg, forstår dere hverandre fortsatt.

45 Det er slik det er med Kristus. Skjønner? Vi må elske Ham så høyt, inntil når vi spør om noe, og Han ikke gir det til oss, så rokker det oss ikke det minste. Skjønner? Skjønner? Hvorfor? Og den eneste måten du kan gjøre det på, er å få del i Hans Guddommelige natur, da vil du forstå hvorfor Han ikke kan gi det til deg. “Delaktig i Hans Guddommelige natur.”

46 Og se her, “Har flyktet unna fordervelsen som tilhører lysten i denne verden.” Flyktet fra den! Ser dere hvem det er til? Det er til Menigheten, dem som er i Kristus, har blitt løftet over disse tingene. Ikke han som løftet seg selv, men Kristus brakte ham opp.

47 Til mine fargede brødre og søstre som er her denne morgenen, jeg mener ikke noe vondt med dette. Men, var i et møte for en stund siden, jeg vet ikke om jeg noen gang har sagt det i tabernakelet. Jeg har fortalt det mange steder. Det var en farget søster som sa: “Kan jeg ha et vitnesbyrd, eller vitne?”

“Ja visst, søster, bare sett i gang.”

48 Hun sa: “Jeg ønsker å gi dette vitnesbyrdet til Guds ære.” Hun sa: “Dere vet, jeg—jeg er ikke hva jeg burde være,” og hun sa: “jeg—jeg er ikke hva jeg ønsker å være, men,” hun sa, “en ting er sikkert, jeg er ikke hva jeg pleide å være.” Skjønner? Hun hadde kommet fra et sted. Hun hadde blitt brakt opp.

49 Det er hvordan vi vet at vi har gått fra døden til Livet. Vi ser tilbake på avgrunnen vi ble hugget ut av. Skjønner? Vi er ikke hva vi ønsker å være; vi er ikke engang hva vi burde være; men en ting er vi takknemlige for, vi er ikke hva vi pleide å være. Det er riktig. Vi er på veien.

50 “Og har flyktet unna fordervelsen i verden.” Har flyktet unna det, lysten og fordervelsen i verden, du er over det. Nå det er—nå det er den slags person Han snakker til, personen som har flyktet fra disse tingene, ser dere, fordervelsen i verden.

Og i tillegg til dette, legg all vinn på, legge til deres tro dyd; og i dyden kunnskap;

Og i kunnskapen avhold; . . . i avholdenheten tålmodighet; . . . i tålmodigheten gudsfrykt;

Og i gudsfrykten broderkjærlighet; og i broderkjærligheten kjærlighet.

51 Nå har Han gitt oss planen her på hva en må gjøre, vite hvordan gjøre det. Nå, som jeg sa, prøver vi alle å komme nærmere Gud. Det er grunnen til at jeg valgte dette Budskapet denne morgenen, for menigheten, og vet at folk er reisende. For i går kveld, sa jeg: “Hvor mange her er, utenbys fra?” Omtrent nitti-åtte prosent av folket, var utenbys fra. “Hvor mange er her hundre miles herfra?” Ja, det var over, åtti prosent, antar jeg. “Hvor mange her har reist over fem hundre miles herfra?” Og nesten en—en tredjedel av folket var herfra over hundre, fem hundre miles unna. Tenk på det, på folket som reiser. Vel, de menneskene kommer ikke til menigheten slik bare for å bli sett. Det er ingen . . . som hva verden på utsiden ville sett på som noe vakkert rundt dette stedet. De er alle vanlige folk, fattige, vanlige kledd. Det er ingen fine hymner fra et tilgjort Englekor, pipeorgler, og noen fargede glassvinduer. Det er

vanskelig å finne en sitteplass på en benk og en må stå langs veggen. De kommer ikke for slikt som det. Men de kommer fordi på innsiden av dem er noe som ser en skjønnhet som det naturlige øyet ikke ser. Det er et åndelig øye som får tak i Kristi skjønnhet. Det er grunnen til at de kommer.

⁵² Så, i dagevis før vi har møtet, ber jeg hele tiden. Går til skogen, tar i lomma mi . . . Sier til kona, “Jeg går ut på ekornjakt denne morgenen.” Og jeg legger en blyant og en skriveblokk i lomma mi. Så snart det blir lyst nok til å se, sitter jeg lent mot et tre et eller annet sted, hendene opp i været, og sier: “Herre, hva kan jeg gjøre i dag? Hva vil Du gi til meg for Dine barn?”

⁵³ Så når jeg treffer noe som synes å brenne nedover, kommer noe slikt som dette. Når Hans Nærvær kommer nær, begynner jeg å høre noe langt borte i det fjerne, noe slikt som dette. “To ganger to er fire.” Nærmere, “To ganger to er fire. To ganger to er fire. To ganger to er fire.” [Broder Branham sier hver gjentakelse litt raskere—Red.] Videre, videre, videre, som det. Det er Hans Nærvær som kommer inn.

⁵⁴ Overgi deg selv, og etter en stund kommer du bort fra deg selv. Der kommer visjonen, “Gå til *det-og-det* stedet, og *den-og-den* tingen.” Skjønner? Begynner, med å la sinnet ditt grunne på Gud, vekk fra verden, borte fra verden, ute i villmarken, for deg selv.

⁵⁵ Og Det begynner å komme, “En, en . . .” Jeg sier, et hvilket som helst tall, eller hva som helst, bare noe som begynner gradvis, kommer svakt inn. Så kommer det raskere, raskere. Du sitter der og rekker opp dine hender, sier ikke et ord, bare holder hendene dine opp i været. Det første du vet, hele ditt vesen blir rykket bort. Da ser du ting som Han vil at du skal vite, viser deg ting som skal skje.

⁵⁶ Noen ganger kommer det til et punkt, til et bestemt punkt, og så stopper. Det går ikke inn i en visjon. Da kommer bare Skriftsteder sammen. [Broder Branham knipser med fingeren tre ganger—Red.] Jeg griper tak i blyanten min, så jeg ikke glemmer det, og skriver det ned, skriver det ned.

⁵⁷ Og jeg kommer hjem og ser gjennom det, og studerer det. Og noen ganger gir det ikke engang mening for meg når jeg ser gjennom det. Og så, etter en stund, her er det! Det treffer, og bort går det igjen. Så får jeg tak i en liten bok som *dette*, og begynner bare å skissere ned, så godt jeg bare kan, det Han forteller meg. Jeg tenker, “Herre, jeg drar ned til tabernakelet og forteller dem. Jeg . . . ‘Kom bare ned.’ Jeg har noe for dem.” Vel, det er slik det kommer. Det er nøyaktig. Inntil, først, Han gir det til meg, kan jeg ikke gi det ut.

⁵⁸ Så, da, på disse små skissene som dere ser meg kikke ned på. Og denne, første, jeg begynte på, jeg fikk ikke denne delen her før bare omtrent en eller to dager siden, oppe i skogen.

⁵⁹ Nå, disse menneskene er—er . . . Peter sier, her, hvordan vi må få del i Hans Guddommelige natur. Nå, hver enkelt av oss prøver å vokse inn i Guds skikkelse.

⁶⁰ Nå, etter at vi er ferdige med de Syv Segl, da, på den tiden da det Syvende Segl lyder, eller åpningen . . . Selvsagt, vet vi hva et segl er, det er for å åpne tjenesten, å åpne Syv Segl. Og vi vil se det rett her på plansjen. Åpner et Budskap, noe som er forseglet.

⁶¹ Sist søndag kveld, talte jeg over, “Nøkkelen.” Og nøkkelen er tro. Troen holder nøkkelen, og nøkkelen er Skriften. Og Kristus er Døren. Skjønner? Så troen tar de små hengslene i Skriften og åpner opp Guds herligheter og goder, ut til Sitt folk. Skjønner? Så, det er, tro holder nøkkelen som åpner opp Kristus for folket; åpner det opp, åpenbarer det.

⁶² Så, i dag, skal vi prøve å ta den samme nøkkelen, for å åpne opp veien til å bli en sømmelig kristen i Guds skikkelse, så, og bli et levende Tabernakel å bo i for den levende Gud.

⁶³ Husk, Gud åpenbarer Seg Selv på tre måter. Første gang, åpenbarte Han Seg Selv i en Ildstøtte, som ble kalt Farskapet. Så ble den samme Gud, manifestert i Jesus Kristus, som Han bygget et legeme, dannet dette legemet. For det tredje, gjennom døden til det legemet, helliggjorde Han en Menighet som Han kan bo i. Det var Gud over oss; Gud med oss; Gud i oss; den samme Gud.

⁶⁴ Det er grunnen til at det ble kalt Far, Sønn, Hellig Ånd. Ikke tre Guder; tre tjenester til én Gud. Hvis de bare hadde tenkt på det i Nikeakirkemøtet, ville vi ikke ha vært i et slikt kaos, ville vi? Det er riktig. Ikke tre guder. Folket kunne ikke forstå hvordan Jesus snakket til Faderen, og Han og Faderen er Ett. Vel, der er hele saken. Ja visst, bare åpenbarer det. Så sikkert. Skjønner? Det er ikke tre Guder. Tre tjenester! Tre ma- . . .

⁶⁵ Hva er det? Gud forbarmet seg over Sin skapelse. Gud ønsker å bli tilbedt. Ordet *Gud* betyr “gjenstand for tilbedelse.” Og det er Gud som prøver å sette Sitt folk i stand, så Han kan få fra dem hva Han skapte dem til. Han skapte deg aldri til noe annet enn å være en Guds sønn og datter. Hvis du har gått glipp av det, å være en Guds sønn og datter, har du bommet på målet.

⁶⁶ Og “bomme,” ordet *s-y-n-d* det vil si “å bomme på målet,” bomme på målet. Så, hvis jeg skyter på et mål, treffe et mål som er femti yard unna, og jeg skyter; tar geværet mitt ned og skyter, og jeg bommer på det, fire eller fem tommer, hva har skjedd? Geværet mitt trenger å stilles inn. Det er noe galt. Og hvis jeg går glipp av troen på Gud, hvis jeg går glipp av å være en kristen . . . Gud satte deg her for å være en kristen. Hvis du har gått av veien, kom tilbake og bli stilt inn. Og det

er bare én ting som kan stille deg inn, det er Skriften. Den Hellige Ånd i Skriften, stiller deg, bringer deg rett på målet igjen. Det stemmer.

⁶⁷ Nå, skal vi studere Hans Ord. Stefanus sa, i Apostlenes gjerninger 7, og også i . . . La oss bare lese det. (Snakker nå om, vi snakker om et Guds Tabernakel.) Nå, Stefanus sa . . . (Være, det kommer til å være et levende Tabernakel for den levende Gud.) Stefanus sa, i Apostlenes gjerninger det 7. kapitlet, og jeg tror vi . . . i Apostlenes gjerninger 7, begynner med det 44. verset:

Våre fedre hadde vitnesbyrdets tabernakel i ørkenen, slik han har bestemt, som talte til Moses, hadde pålagt ham å gjøre det etter det forbildet som han hadde sett.

Som også våre fedre hadde, våre fedre som kom inn etter og førte det inn . . . Jesus til landet som hedningene eide, som Gud drev bort for våre fedre, til Davids dag;

Han fant nåde hos Gud, og bad om at han måtte finne et tabernakel for Jakobs Gud.

Men Salomo bygde ham et hus.

Men den Høyeste bor ikke i templer som er gjort med hender; som profeten sier,

Himmelen er min trone, og jorden er min fotskammel: hva slags hus vil dere bygge meg? Sier Herren: eller hvor er mitt hvilested?

⁶⁸ Nå i . . . Nå, “tabernakel,” er, selvsagt, et sted hvor vi hviler, nå, får friskhet, og så videre, som hvile fra søvn, eller lignende. Nå, Hebreerne 10, og det 5. verset, bringer Paulus det inn.

Derfor idet han kommer inn i verden, sier han: Offer . . . (Det er Kristus.) . . . Offer og gave ville du ikke ha, men et legeme har du forberedt for meg:

⁶⁹ Hva er nå Tabernakelet? Et Legeme, Gud tar bolig i et Legeme.

⁷⁰ Gud en gang, høyt der oppe, da Han kom ned på fjellet, til og med hvis en—en okse eller en ku berørte fjellet, måtte den bli drept. Gud er hellig.

⁷¹ I går kveld, da de Englene dekket Sine ansikter. Hellige Serafer med hellige ansikter, som ikke engang vet hva synd betyr, og De må dekke Sine ansikter, i Guds Nærvær; dekke Sine føtter, i ydmykhet.

⁷² Nå, hellige Gud kunne ikke overse synd, så ingenting kunne berøre fjellet hvor Gud var.

⁷³ Så ble Gud kjød og bodde iblant oss, i form av Jesus Kristus, Sin Sønn, Sin skapelse. Så gav den Sønnen Sitt liv. Og Guds Blodceller ble brutt, slik at Livet kunne komme ut av Blodet, til oss.

⁷⁴ Gjennom det Blodet er vi rensset. Og nå vårt blod, vårt liv, som kom gjennom seksuelt begjær, brakte vårt liv inn i verden. Jesu Kristi Blod rensset oss, forandrer vår natur, ved å sende den Hellige Ånd over oss; da kommer vi inn i Guds Guddommelige natur, da blir vi et bosted for Gud. Jesus sa: "På den dag skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, og Faderen i Meg; Jeg i dere, og dere i Meg." Skjønner?

⁷⁵ Vit hvordan Gud er i Sin Menighet. Menigheten er nå ment til å ta Kristi plass, føre videre Hans tjeneste. "Den som tror på Meg, de gjerninger som Jeg gjør skal han gjøre også. Ennå en liten stund, og verden ser Meg ikke lenger; men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende." Skjønner? Der er det, føre Hans arbeid videre.

⁷⁶ Nå, Gud, eller Bibelen sier det, her. Stefanus talte om Salomo som bygde et tempel, "Og den Høyeste bor ikke i templer som er gjort med hender. 'For Himmelen er Min Trone, og jorden er Min fotskammel. Og hvor er Mitt hvilested?' 'Men et Legeme har Du forberedt for Meg.'" Amen. Der har vi det.

⁷⁷ "Et Legeme har Du forberedt for Meg." Gud bor i et menneskes skikkelse, reflekterer Seg Selv inn i den Skapelsen. Fullkommen tilbedelse! Gud i oss, som er Hans Tabernakel, Gud manifestert. Åh, hvor vi kunne dvele ved det inntil dere nesten ville kveles her inne, av varme. Legg merke til, at, Gud alltid har, til alle tider, reflektert Seg Selv i mennesker.

⁷⁸ Det var Gud i Moses. Se på ham, født en leder; Kristus. På den tiden han ble født var det en barneforfølgelse, som prøvde å finne ham; samme som det var med Kristus. Og han ble—han ble født på den tiden; samme var Kristus. Han var en lovgiver; samme var Kristus. Moses gikk opp, førti dager, og fikk budene, og kom ned. Kristus dro ut i ødemarken, førti dager, og kom tilbake, og sa: "Dere har hørt fra gammel tid, 'Du skal ikke drive hor.' Men, Jeg sier dere, at hver den som ser på en kvinne, for å begjære henne, har drevet hor med henne allerede." Skjønner? Alle disse forskjellige tingene, hvor, Gud reflekterer Seg Selv.

⁷⁹ Se på Josef, født som en åndelig gutt iblant en—en flokk med brødre. De var alle gode menn, alle de patriarkene. Men, da Josef kom, var han annerledes. Han kunne se visjoner, tyde drømmer, og han ble hatet av sine brødre på grunn av det. På grunn av selve det arbeidet som Gud hadde satt ham på jorden for å gjøre, hatet brødrene hans ham for det. Skjønner? Og det hele pekte hen til korset. Og, se, han ble solgt for nesten tretti sølvstykker, av sine brødre. Kastet ned i en grøft, for å dø, av sine brødre. Ble tatt opp fra den grøfta, og gikk og satte seg ved Faraos høyre hånd. Og intet menneske kunne komme til Farao, som kontrollerte verden på den tiden, ingen kunne komme til Farao, uten gjennom Josef. Intet menneske kan komme til Gud, uten

gjennom Kristus. Og da Josef forlot palasset, før han dro, lød det i en trompet, og budbringere løp foran ham, og ropte: "Bøy kne! Josef kommer!" Uansett hvor du var, eller hva du gjorde, hvor viktig jobben din var; du måtte falle på kne inntil Josef kom dit.

⁸⁰ Og når Trompeten lyder, en av disse dagene, skal hvert kne bøye seg og hver tunge skal bekjenne. Når Kristus, vår Josef, skal forlate Herligheten og komme, da vil ikke arbeidet ditt være viktig. Hvert kne skal bøye seg, og bekjenne at Han er Guds Sønn. Det stemmer.

⁸¹ Åh, hvor vi ser Ham i David! Hvor David, en forkastet konge, kastet ned fra sin egen trone, av sine brødre, sin egen sønn, sittende på Oljeberget, mens han gikk oppover, til toppen av Oljeberget, så seg tilbake over Jerusalem og gråt; for der var hans eget folk, som han hadde tjent og lært om Gud, og hans eget folk avviste ham og kastet ting på ham, spyttet på ham og gjorde narr, når han gikk oppover berget og ble forkastet. Åh, hvor fullkomment på Guds Sønn, åtte hundre år senere; en forkastet Konge, iblant Sitt Eget folk, satt på fjellet og gråt over Jerusalem, som en forkastet Konge.

⁸² Hva var det? Gud reflekterte Seg Selv i de profetene, reflekterte Kristus.

⁸³ Så kom det En som var Guds fullkommenhet. Det var Gud iblant oss.

⁸⁴ Og siden den tid, har Han reflektert Seg Selv i Sin Menighet, på denne siden av Golgata. Så, dere forstår, vi prøver alle å komme til dette bostedet, Tabernakelet til den levende Gud. Nå det er noen mennesker . . .

⁸⁵ Vi legger merke til her, han sa, "Først har vi tro, dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, godhet eller gudfryktighet, og broderkjærighet." Ja vel. Broderkjærighet, og legg så til kjærighet. La meg lese dette, alt sammen, på nytt, så dere sannelig får tak i det nå. Nå skal vi begynne med det 5. verset.

Og i tillegg til dette, legg all vinn på å, legge til deres tro dyd; og til dyd i kunnskap;

Og kunnskapen i avhold; og avholdenheten i tålmodighet; og tålmodigheten i gudsfrykt;

Og gudsfrykten i broderkjærighet; og broderkjærigheten i kjærighet, som er kjærighet.

. . . om alt dette finnes i dere, og i overflod, da skal dere verken være uvirksomme eller ufruktbare i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus.

⁸⁶ Nå Peter skisserer noe for oss her, hvordan komme dit.

⁸⁷ Nå vil jeg si dette, at, det finnes noen mennesker som har en porsjon av denne dyden, kunnskapen, visdommen,

tålmodigheten, og så videre, som ikke engang bekjenner seg for å være kristne. Nå vi bare . . . vi har søndagsskole undervisning. Og det er sant. Det finnes noen mennesker som har en porsjon av dette, som ikke engang later som de er kristne. Men det gjør ikke . . . Det vil ikke gjøre utslaget. Det er som en svarttrost som prøver å stikke påfuglfjær inn i vingene sine, for å gjøre seg selv til en påfugl. Han bare bringer skam over seg selv. Hadde vært bedre å forbli en svarttrost. Skjønner? Når han prøver å anvende disse tingene uten å være en kristen, er han rett og slett helt på feil sted.

⁸⁸ Det er som om et platanlønnetre skulle prøve å produsere epler. Det kunne ikke gjøre det, skjønner, selv om det er et tre. Men det kan ikke produsere epler.

⁸⁹ Det er som om et muldyr skulle prøve å produsere ull, prøve å være en sau når han er—han er et muldyr. Du skjønner, han kan ikke produsere ull. Han kan ikke gjøre det. Ull er en gave til en sau, ikke til et muldyr. Han kan prøve å oppføre seg som en sau, men han er fortsatt et muldyr. Skjønner? Så, han sier: “Vel, jeg kan spise som en sau. Jeg kan gjøre *dette* som en sau.” Og uansett hva du kan gjøre, er du nødt til å være en sau for å ha ull.

⁹⁰ Og la meg stoppe her et øyeblikk. Sauen produserer ikke ull. Han har ull fordi han er en sau. Mange mennesker prøver å si, “Vel, jeg vil prøve å bli god. Jeg vil prøve å gjøre *dette*.” Ikke produser noe som helst. Nei, du kan ikke gjøre det. En sau gjør ikke, blir ikke spurt, forventes ikke å produsere ull. Den bærer ull, og den gjør det fordi den er en sau.

⁹¹ Og når du er en kristen, bærer du bare Åndens frukt. Du—du produserer det ikke. Du prøver ikke å lage i stand noe. Du prøver . . . Ikke gjør deg til noe som du ikke er. Bare bli hva du er ment for å være, og så tar det hånd om seg selv. Har du hørt folk har sagt, “Vel, jeg sier deg. Jeg er . . . Jeg har blitt medlem av menigheten. Jeg—jeg burde virkelig prøve å slutte med denne lyvingen”? Du prøver å produsere noe igjen, nå. Du kan ikke gjøre det, så du trenger ikke prøve, ikke mer enn et—enn et—et muldyr kan få seg selv til å bære ull. Han kan ikke gjøre det.

⁹² Eller, en gribb som prøver å spise med en due, en gribb som prøver—en gribb som prøver å være en due. Kunne du tenke deg en musvåk der ute, sier, “Du vet, jeg er en due,” og setter noen få fjær inn i seg, og sier, “Ser du, jeg ser ut som . . .” Skjønner? Han ville bare ha vært helt utenfor sin plass. Det er en—en mann som utgir seg for å være noe han ikke er. Skjønner, du kan ikke gjøre det.

⁹³ Du kan ikke si: “Hør nå, jeg går ut fra at jeg må ha dyd, så jeg vil ha dyd. Jeg går ut fra at jeg lever gudfryktig, så jeg vil bare ha det.” Men, du prøver bare å sette inn fjær. Selv om

de er innen din rekkevidde, men du kan ikke sette inn fjærene i feil fugl. Skjønner? Det vil rett og slett ikke fungere. Og det bare viser hva slags hykler den fuglen er. Skjønner? Kunne du forestille deg en gammel musvåk som prøvde å ha noen duefjær, sier: “Se her, se, jeg er en due”? Skjønner? Men, vi vet jo alle at han er en musvåk. Skjønner? Skjønner? Det er det hele. Vi kan se at han er en musvåk.

⁹⁴ Vel, nå det er slik det er, prøver å—å produsere kristendom. Du kan ikke gjøre det. Det første du må gjøre, er å bli født på ny. Du må bli forandret. Skjønner? Og når du er forandret, blir du en ny skapning. Nå kommer du på rett vei, nå. Skjønner? Nå trenger du ikke bekymre deg om fjærene, det vil ta hånd om seg selv, når—når du er født på ny. Ja, sir.

⁹⁵ Som jeg alltid har sagt. Ta en—en gris, skrubb ham ren og sett en tuxsailor dress på ham, eller smoking dress, rettere sagt, på ham, og slipp ham ut der; han går rett til en søledam og ruller seg. Fordi, du skjønner, det ville ikke ha noe for seg. Han er en gris. Det er hans natur. Å rulle seg rundt er hans natur. Du må forandre hans natur, og (han) resten vil ordne seg.

⁹⁶ Legg nå merke til. Du må bli født på ny, det er, forandret. Det er nødt til å bli en forandring.

⁹⁷ Du sier: “Vel, broder Branham, jeg kjenner denne visse kvinnen over her, men, hun gjorde jo aldri noe galt. Hun er en god kvinne. Eller, denne *den-og-den* mannen, han er en god mann. Han gjør aldri noe. Du vet han skader ingen.” Det betyr ikke noe som helst. Han kan være en god nabo, men han er ingen kristen før han blir født på ny.

⁹⁸ Jesus sa: “Uten at et menneske blir født på ny,” Johannes 3, at, “han ikke engang kan se Guds Rike.” Nå, det betyr, *se*, det betyr å “forstå.”

⁹⁹ Du ser på et eller annet, og sier: “Jeg ser det bare ikke.” Du mener at du ikke forstår det.

¹⁰⁰ En mann kan ikke forstå hvorfor folk roper. En mann kan ikke forstå hvorfor språket til et menneske forandrer seg og han taler i tunger. Det naturlige mennesket kan ikke forstå hvordan en Guds herlighet kan komme over en manns øyne, og han ser visjoner og forteller mennesker om bestemte ting, og hva de skal gjøre; forteller dem ting som er i ferd med å skje, og ting som kommer til å skje, slik Herren gjorde for oss i går kveld, til og med. Skjønner? Skjønner? Det—det naturlige mennesket prøver å finne ut. “Vel, hva gjorde han? Eller, hva slags lureri bruker han? Hva slags triks har han?” Å se en mann som taler i tunger, vil de si. . . og noen tyder og forteller helt nøyaktig til et bestemt lem i Legemet hva de har gjort, og hva de ikke burde gjøre. Skjønner? Skjønner? De tror det er et slags lureri. “Det er noe arrangert mellom dem.”

¹⁰¹ De kan ikke forstå det før det mennesket er født på ny. Så når han er født på ny, da er han rede for fellesskap, fordi han er en ny skapning. Den gamle mistenksomme, tvilende karakteren han var, er død. Nå, er han en ny skapning. Så, dere ser, han trenger ikke legge til noe som helst til sin, nå, fordi det vil bli lagt til automatisk.

¹⁰² Legg merke til, du må bli født på ny. Og når du er født på ny, kan du ikke bli født på ny uten å ha tro. Det stemmer. Så, dere ser, på plansjen min her, har jeg selve fundamentet, tro er fundamentet for alt sammen. "For uten tro er det umulig å behage Gud. Den som kommer til Gud må tro at Han er til, og at Han lønner dem som inderlig søker Ham." Skjønner? Han må være. Og når du er en skeptiker til Bibelen, når du er skeptisk til om Ordet er rett, kan du like godt holde deg tilbake inntil du først tror det.

¹⁰³ Hva er synd? Vantro. Det er bare to elementer som kontrollerer mennesket. Det er enten tvil eller tro, den ene eller andre. Du er fylt av en som dominerer livet ditt. Kommer bare an på hvor mye tro du har, hvor høyt du kan stige.

¹⁰⁴ Men, først, må det være tro. La meg dvele ved det fundamentet en stund. Nå, tro er det du må tro. Tro er det. . . "Troen er full visshet om det en håper." Det er, du har det allerede når du har tro, fordi det er åpenbart i tro. "Tro er full visshet om det en håper," Hebreerne 11, skjønner, "beviset." Hva er det? Hva slags bevis? Et hellig bevis.

¹⁰⁵ Derfor, når du sier: "Broder Branham, jeg tror at Gud er en helbreder." Vel, hvis du tror det, og så tar imot Ham som din helbreder, og ikke lyver, men faktisk tror at ved Hans sår er du helbredet, da er det ingenting som kan få deg bort fra det. Det er en avgjort ting. Nå kan du ha håp, bare springer stadig til *dette* og springer til *det*. Men når du har tro, vet du det, fordi den er beviset. Du har det allerede. Jeg var. . .

¹⁰⁶ Hvor mange, var det noen, som hørte Oral Roberts denne morgenen, da han forkynte denne morgenen, Oral Roberts? Jeg—jeg hørte ham si et eller annet om at det var en tro, for utfrielse, ba troens bønn, og for utfrielse. Han sa: "Oppnå kontakt ved å berøre radioen, oppnå kontakt ved å berøre noe, for å. . ." Mannen gjorde det, så at det ville gi folket noe som de kunne legge hendene sine på. Noe, du sier: "Jeg har det nå, fordi han sa at jeg skulle berøre radioen min. Jeg har det." Skjønner? Nå, det er helt i orden. Men, nå, virkelig ekte tro trenger ikke å berøre noe av de greiene. Nå, jeg fordømmer ikke broder Oral, ikke i det hele tatt. Han gjør et stort arbeid, og en gudfryktig mann, og jeg—jeg setter sannelig stor pris på Oral Roberts. Synd vi ikke har flere av dem.

¹⁰⁷ Men det jeg prøver å si, at—at, tro ikke behøver noe som helst. Skjønner? Tro tror Guds Ord. For tro kommer ved

“berøring”? Nei. “Tro kommer av hørelsen, og hørelsen av Guds Ord.” Det forankrer det. Det er der. Skjønner? Og tro, som det står, er ikke langt unna. Tro er akkurat nå. Tro er her. Nå som om det er noen . . .

¹⁰⁸ Den lille babyen, forleden dag. Den moren som søster Kidd og dem snakket om, som hadde den lille babyen med tarmene ute, uten åpning ved endetarmen, for å slippe maten gjennom. Nå, denne damen, hørte søster Kidd og dem vitnet, trodde at hvis hun kunne oppnå kontakt, og jeg ber for den babyen. Nå, se, Gud gir oss mennesker . . .

¹⁰⁹ Noen av oss har erfaringer med Gud, så—så virkelige at det virker som om Gud går her, slik, og snakker med broder Neville eller noen du kjenner. Og noen ganger spør vi de menneskene om de kan be for oss. Det er hva vi skulle gjøre. Så hvis vi har tro på at den mannen eller kvinnen, hvem som enn ber for oss, snakker med Gud, da har vår tro grepet tak. Det er fastslått. Det er avgjort.

¹¹⁰ Her. Romeren gikk ut for å møte Jesus. Og han sa: “Jeg—jeg er ikke verdig til at Du kommer under mitt tak. Det er jeg ikke. Jeg—jeg er ikke verdig. Og jeg—jeg gjorde ikke. . . Jeg—jeg regner meg ikke for å være det. Men,” sa, “sønnen min er veldig syk. Og Du bare tal Ordet, skjønner, og sønnen min vil leve.”

¹¹¹ Hva var det? Avstand gjorde ingen forskjell. Skjønner? Fordi, Gud er allestedsnærværende. Gud er allmektig. Og overallt hvor Gud er, der er allmakten. Og Gud, er allestedsnærværende, det gjør at Gud er alle steder, over alt. Skjønner? Gud er like stor i Tyskland, i Sveits, og nede i Afrika, akkurat dette øyeblikket, som Han er rett her. Åh! Der har vi det.

¹¹² Så nå sa han: “Jeg er ikke verdig til at Du går inn under mitt tak. Bare tal Ordet.” Hva var det? Det var den romerens tro. Han trodde det.

Og Jesus sa: “Gå din vei. Din sønn lever.”

¹¹³ Og han la ut, på en todagers reise. Og neste dag, før han kom hjem, møtte han noen av tjenerne sine som kom. Og de sa: “Din sønn lever.”

¹¹⁴ Og romeren var så begeistret, før han sa: “Hvilken time på dagen begynte han å bli bedre? Hvilken del av dagen?”

Han sa: “Omkring den ellevte time, begynte han å bli bedre.”

¹¹⁵ Og romeren visste at det var nøyaktig det tidspunktet da Jesus sa: “Din sønn lever,” og han trodde. Amen.

¹¹⁶ Allmektig, allestedsnærværende, allvitende, uendelig, det er Gud. Så, når de tar en telefonsamtale og sier: “Be!” Den

kontakten! Og din tro bringer Gud. Det er tingen som bringer bønn og Gud, sammen, på scenen. Bønn! Tro forandrer fra *her* til *her*. Det bringer det sammen.

117 “Tal Ordet. Alt jeg vil Du skal gjøre er å tale Ordet, og alt er i orden.” Skjønner, Han trengte ikke å være der. “Bare tal Ordet.” Hvorfor? Gud er allestedsnærværende. Han har all makt. Han har likeså mye makt nedenfor verden som Han har på verdens topp, eller på begge sider. Han er Gud. “Og det eneste Du trenger å gjøre er bare å tale Ordet,” sa han.

118 Og, nå, troen gjør resten av det. Troen gjør resten. Så du må ha tro som et fundament. All kristendom, alt du er, alt du noen gang vil bli, er basert på tro på Ordet. Det er grunnen til at jeg tror Ordet. Skjønner?

119 Jeg kan ikke plassere troen min på noe annet. Hvis jeg skulle plassere den på menigheten, hvilken menighet skulle jeg plassere den på: katolikker, lutheranere, metodister, baptister, pinsevenner? Hvor skulle jeg plassere den? Jeg vet ikke. De roter det alle til og alt annet, vrir på setninger, og alt annet.

120 Men når jeg plasserer troen min på Hans Ord, er den forankret. Ingen tolker Det. Her er Det, SÅ SIER HERREN. Da tror jeg Det. Der er grunnlaget.

121 En fin liten doktor her nede i byen, en kamerat av meg, Doktor Sam Adair. Vi har vært gutter sammen. Dere kjenner alle Sam. Og han sa til meg, han sa: “Bill...” Etter den visjonen kom, fortalte ham hvor han ville bygge stedet sitt, hvordan det ville se ut. Nå gå inn der, spør ham en gang om ikke det er riktig. To eller tre år før det skjedde, fortalte ham hvor det ville være. Jeg sa: “Du vil nesten få den by-blokken.” Og det er ikke noe annet enn én ting mellom ham og det, og det er det rehabiliteringsstedet. Doctor Adair har resten av det, og apoteket. Det er det hele. Doktor Adair oppfylte det nøyaktig, den visjonen. Hvor, et sted som han sa, “Det kan ikke engang røres før om tjue-fem år. Det er i retten.”

122 Jeg sa: “Doktor, Herren gir det til deg, på grunn av din ydmykhet.”

Han sa: “Det er ikke noe godt ved meg.”

123 Jeg sa: “Du er en skilpadde. Du har et skall på utsiden, et skall som du ser på vennene dine her ute, men på innsiden er du en virkelig kar. Kom ut av det skallet.” Jeg sa: “Gud gir deg det.”

124 Han sa: “Jeg har aldri tvilt på deg, Billy, men jeg må tvile på dette.”

Jeg sa: “Gå til kontoret ditt.” Og så gikk han ut.

125 Neste morgen, ringte han meg, sa: “Jeg fryser i hjel.”

126 Jeg sa: “Hva er i veien?” Det var omkring juli. Jeg sa: “Hva er i veien, Doc?”

127 Sa: “Jeg har allerede kjøpt stedet, Billy. De hadde et møte i går kveld i Boston, og jeg har allerede kjøpt stedet denne morgenen.”

Sa: “Jeg fortalte deg det.”

128 Jeg var der nede forleden dag, snakket med ham, da geværet eksploderte i ansiktet mitt. Han sa: “Jeg antar at jeg har fortalt det til tusen mennesker som har kommet inn her, slik som det.” Hva er det? Nå, når Gud taler noe, er det nødt til å skje.

129 I går kveld kom noen venner inn. De hadde hørt visjonen blitt fortalt om reinsdyret som hadde førtito tommers horn, og silver-tip grizzlybjørnen. Jeg vet ikke hvor mange som har kommet til huset, som ønsker å se den. Jeg sa: “Her er målebåndet. Sett det på hornene.” Han hørte det bli fortalt før det skjedde. Skjønner? Hvorfor? Når Gud sier noe, må det skje. Det er grunnen, det er fastslått.

130 Nå, *her* er frelsesplanen. Og så om Hans visjon skjer fullkomment, nøyaktig slik de sa de gjør, og denne menigheten her vet at det er riktig, hva da med Hans Ord? Skjønner? Det er mer pålitelig enn visjonen. Hvis ikke visjonen sier det samme som Ordet, da er visjonen feil. Men det er Ordet, først, fordi Ordet er Gud. Skjønner? Så, Han er allestedsnærværende. Han talte det her, og lot det skje i Canada. Amen. Ser dere, Han er allestedsnærværende. Ja vel.

131 Først, må du bli født på ny. Og så når du er født på ny, har du tro; du tror Ordet. Før du er født på ny, vil du argumentere mot Det. Hvis du bare er religiøst tilbøyelig, og—og du har litt menneskelig kunnskap om at du burde gjøre rett, vil du aldri kunne være enig med Guds Ord. Du vil aldri klare det. Du må bli født på ny. Og, født på ny, det produserer tro. Ja vel. Da, etter du får tro, dette rett *her*, t-r-o, tro, da er du bare i en vokseposisjon.

132 Nå, mange mennesker kommer opp til alteret, og ber, og sier: “Herre, tilgi meg.” Og en mektig opplevelse av helliggjørelse kommer over dem, og slikt. Da har du en herlig stund, går opp til alteret, ropende. Du går tilbake, sier: “Velsignet være Gud, jeg fikk det.” Nei, du bare begynte et sted hvor du kan vokse. Du har ikke gjort noen ting ennå. Skjønner? Det eneste du har gjort er kun å ha lagt fundamentet.

133 Nå skal du bygge et hus, og du støper fundamentet, sier: “Boy, jeg er ferdig.” Skjønner? Du har fundamentet til å bygge huset ditt på. Nå må du bygge et hus.

134 Nå der er det den tingen kommer inn, denne morgenen, som vi skal snakke om nå. Ja vel. Et hus, dette fundamentet er først. Hva er kristendommens fundament? Tro på Guds Ord. Det er ditt fundament. Så begynner du å vokse. Så starter du, du begynner å legge til dette fundamentet.

135 Nå, bygger du et hus, setter du opp stolpene dine og alt mulig annet. Broder Woods, og noen av disse snekkerne og entreprenører her kunne fortelle oss hvordan du bygger huset ditt. Skjønner? Men jeg skal fortelle deg hvordan å bygge ditt åndelige hus, hvor Gud kan bo. Han ønsker å bo i deg. Han ønsker å danne deg lik Seg Selv. Han ønsker at du skal bli reflektert, reflektere, rettere sagt, Hans Vesen.

136 Dere vet, i gamle dager da de pleide å lage gull, før de fikk smelteren til å brenne det ut, pleide de å slå gullet ut, slå slagget ut, jernet og kobberet og slikt, ut, og fortsatte bare å slå, og snudde det over, og slå det. Indianerne gjør det nå, slår gull, og de slår det. Vet dere hvordan de kunne se at alt jernet var ute av det, og all skitten og slikt, og slagget var ute av det? Når den som slo kunne se sitt eget speilbilde, som et speil, i det. Det var rent og klart nok helt til det reflekterte den som slo.

137 Det er slik Gud gjør det. Han tar gullet som Han har funnet på jorden, og Han slår det, ved den Hellige Ånd, snur det rundt, og rundt, og rundt, og slår det helt til (Han mottar) Han kan se Sitt speilbilde. [Broder Branham klappet i hendene sine flere ganger gjennom hele denne setningen—Red.]

138 Og det er hva vi skulle gjøre, reflektere Guds Sønn. Og nå skulle vi gjøre Hans gjerning. Han sa: “Den som tror på Meg . . .” Johannes 14,7, “Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør.” Du begynner å reflektere Kristi gjerninger.

139 Men så mange av oss prøver å gjøre Kristi gjerninger før refleksjonen av Kristus er i oss. Nå der er problemet. Vi finner ut at de tingene skjer. Dere vet det. Jeg vet det. Vi ser disse, som snubler langs veien. Vi finner skraphauger av forkynnere, av kristne, stablet langs veien, er fordi de ikke gikk inn i det riktig.

140 Og det er derfor jeg er her denne morgenen, er for å prøve og lære denne lille menigheten, og meg selv, hvordan vi kan bli bostedet til den levende Gud. Hvor mange ønsker å bli det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Bostedet til den levende Gud!

141 Her er hva vi gjør nå. Hva er det første? Ha tro, og bli født på ny. Det legger fundamentet.

142 Så, etter at vi legger fundamentet, for det andre så legger du til ditt fundament. “Legg til din tro,” sa Peter her. Legg til din . . . Først har du tro, så legger du dyd til din tro. Dette er den neste spalten. Først, støp fundamentet ditt, tro. Deretter, til troen din, legg til dyd.

143 Nå, akkurat her blir mange av oss slått ned. Ja, sir. Ja. “Legg dyd til din tro.” Det betyr ikke bare å leve et jomfruelig liv, vet du, som en kvinne eller en mann, og så videre. Det har ingenting med det å gjøre.

¹⁴⁴ Bibelen sier, vi leser over her i Lukas evangelium, hvor Det står, “Dyd gikk ut av Ham.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvis vi skal bli lik Ham, så, må vi ha dyd. Vi må ha det, for å bli lik Ham. Er den første sangen som jeg elsket, i—i salmene, en av de flotteste, var, *Å Bli Lik Jesus*. Vel, hvis jeg skal bli lik Jesus, må jeg ha dyd, og en passasje så at det kan gis videre fra meg til folket. Fordi, “Dyd gikk ut av Ham til folket.” Dyd! Og før du kan gi det ut, må du ha det først. Har du det ikke, vil det ikke komme ut. Det er ikke noe det kan komme ut av.

¹⁴⁵ Hva om noen prøvde å hente dyd ut av oss, og sjekken ville komme tilbake “uten dekning på konto”? Skjønner? Nei, nei, ikke noe der å hente fra, sjekken er avvist. Noen ser på deg som en kristen, og i morgen ser deg her ute og oppfører deg som en synder, ikke mye dyd som kan hentes fra det. Skjønner? Nettopp.

¹⁴⁶ Dyd må være inni oss. Og inntil vi får dyd. . . Så når vi får ekte dyd, kan vi legge det til vår tro. Det er den neste grunnmuren. Nå, først må du ha tro. Tro alene vil ikke gjøre det. Du må ha. . . Peter sa: “Legg så dyd til din tro.” Du må ha dyd, for å legge det til din tro.

¹⁴⁷ Nå, så, det kan godt være, grunnen til at du ikke har det, fordi mange menigheter i dag lærer at du ikke trenger å ha det, eller tiden for det er over. “De trenger ikke å ha det. Det eneste du trenger å gjøre er bare å bli medlem av menigheten. Ja, tiden er over.”

¹⁴⁸ Dyd, hvem som helst vet hva ordet dyd betyr, ser dere, og vi må ha det. Hvis dyd gikk ut fra Ham, for å helbrede kvinnen som var syk, forventer Han den samme dyden i Sin Menighet, fordi Han var vårt eksempel. Og hvis Han hadde dyd til å gi folket, forventer Han at vi har dyd å gi til folket. Og hva er dyd? Dyd er styrke, kraft.

¹⁴⁹ Noen av dem tror ikke engang på Guds kraft. De sier: “Det—det—det er over. Det eneste du må gjøre er bare å sette navnet ditt i boken, og bli dynket, eller overøst, eller døpt, eller hva mer. Og det er alt du må gjøre.”

¹⁵⁰ Men Peter sa her: “Legg til dyd.” Nå, Peter snakker om å bygge Guds Hus, skjønner, Guds Tempel, setter det i stand til en bolig. Og etter at du har dyd, må du ha. . . Etter at du har tro, må du ha dyd med den. Det stemmer. Ha dyd for hele verden.

¹⁵¹ Jeg holdt en tale for omkring tjue år siden, tror jeg, over pastor. Herr Lilje. Liljen, pastoren. Tok det fra teksten der Jesus sier: “Se på liljene, hvordan de verken strever eller spinner. Likevel sier jeg dere: Selv ikke Salomo i all sin herlighet er smykket som en.”

¹⁵² Se på liljen. Den kommer fra gjørmen langt der nede. Og hvert øyeblikk av dagen må den trekke fra jorden. Skjønner? Og hva gjør den med denne dyden som den trekker ut? Den gir det ut. Den er et vakkert syn for beundreren. Den åpner seg opp med honning, for at bien kan komme å få sin del. Klager ikke. Den har bare fått det, for å gi det ut. Hva om bien kom inn der; ingen dekning på konto, ingen honning? Den lille bien ville klø seg i hodet og si: "Hva slags lilje er dette?"

¹⁵³ Hvis en mann kommer, og prøver å finne frelse, går til menigheten som tror at miraklenes dager er over?

¹⁵⁴ Som Jack Coe en gang sa. Går inn i en restaurant, og tar en flott stor meny; begynner og lese nedover den, T-bone steiker og slikt. Sier: "Jeg tar en T-bone."

"Vel, det var for en forgangen tid. Vi har det ikke."

¹⁵⁵ Kan like godt legge fra deg menyen og gå ut, skjønner, det stemmer, for de har ingenting å spise, allikevel. Så du kan like godt gå til en restaurant som har noe å spise.

¹⁵⁶ Og det åndelige mennesket, som vokser, trenger noe å spise på. Det er Guds Ord. Jeg tror hvert Ord av Det.

Gud dekket har et bord hvor Guds hellige spiser,

Han inviterer Sitt utvalgte folk, "Kom og spis."

Med Sin manna Han byr, fyller Han all vår trang,

Åh, så herlig å alltid få spise med Jesus.

¹⁵⁷ Det stemmer. Ja, sir. Han har Det. Menigheten har Det, Menigheten til den levende Gud, som har blitt bygget opp inn i dette fullkomne mennesket, ved Kristi kunnskap. Nå, nå må du ha dyd.

¹⁵⁸ Jeg sa da, det første du vet, er det noen som elsker duften. Han er ikke egoistisk. Han dufter. Før han kan gi ut duft, må han ha det. Før han kan gi ut honning, må han ha det. Før han kan gi ut skjønnhet, må han ha det.

¹⁵⁹ Før du kan gi ut dyd, må du ha det. Så, legg til din tro, dyd. Amen. Skjønner? Vi kunne dvele ved det en lang tid, men tiden ville fly fra oss. Legger dyd til din tro. Nå, først er tro, så dyd.

¹⁶⁰ Og så, for det tredje, legger du til kunnskap. Kunnskap, nå, det betyr ikke verdslig kunnskap, for det er dårskap for Gud; men kunnskap til å dømme, dømme (hva?) rett fra galt. Hvordan dømmer du det, da, hvis du har kristen kunnskap med din dyd og tro? Du dømmer om Ordet er rett eller galt. Og hvis du kan legge til side alle dine læresetninger, og all din vantro, alt som du hevder du har gjort, da har du kunnskap til å tro at Gud ikke kan lyve. "La hvert menneskes ord være løgn, men Mine være sannhet." Skjønner? Nå får du kunnskap. Det

er suveren kunnskap. Du trenger ikke ha fire grader i et eller annet college, eller noe slikt som det, for å ha det, for alle disse dydene er gitt til deg av Gud, til å plassere på fundamentet av din tro, slik at du kan komme til den fulle skikkelsen av et virkelig, levende menneske av Gud. Ja, sir.

¹⁶¹ Legg til, legg til kunnskap, fordi, kunnskap om Hans Ord. Du må tro det på denne måten. Slik som, du bør tro i dag at. . . og akseptere det, at miraklenes tid ikke er over. Kunnskap om at det Gud sier, er Gud i stand til å utføre.

¹⁶² Abraham trodde det. Og da han var hundre år gammel, tvilte han ikke på Guds løfte i vantro. Se hvor latterlig det Ordet så ut. Her er en mann, hundre år gammel, som ventet på en baby som skulle bli født inn i hans hjem, av en nitti år gammel kvinne. Skjønner? Nesten femti år forbi overgangsalderen, hadde levd med henne siden hun var en—en ung jente, eller i tenårene. Og her er han, hans livsstrøm var død. Og Sarahs morsliv var dødt. Og alt håp er ute, så langt det var håp. Men, likevel, mot håp, trodde han på håp, fordi han hadde kunnskap om at Gud var i stand til å holde alt som Han hadde lovet.

¹⁶³ Nå, når du får det slik som det, da legg det til din tro. Når du har fått sann dyd, legg det til din tro. Når du kan gå ut her på gaten, leve som en kristen, oppføre deg som en kristen, være en kristen, legg det til din tro. Når du har kunnskap. . .

¹⁶⁴ Du sier: “Vel, jeg vet nå ikke om *dette* Skriftstedet er helt riktig. Her er nå Apostlenes gjerninger 2,38, jeg vet ikke hvordan gå med det med Apostlenes gjerninger 28,19. Jeg gjør ikke det.” Ja vel. Ikke—ikke legg til noe, for du har ikke fått Det ennå. Skjønner? Hva skal du gjøre? Fordi, du ikke har fått kunnskap nok til å kjenne Gud, ennå, at Bibelen ikke motsier Seg Selv. La det være i fred. Ikke si noe mer om det. Skjønner? La det være i fred.

¹⁶⁵ Men når du kan se at Skriften ikke er motsigende, at du kan si det; og kan se, det, ved Guds åpenbaring, at hele Ordet er skrevet i mysterier, og bare Guds kunnskap kan åpenbare Det; da når du forstår og sier, understreker hvert Guds Ord med et “amen,” så legg det til din tro.

¹⁶⁶ Åh, du begynner å bli et ganske godt menneske akkurat nå. Skjønner? Du kommer oppover, ser dere. Med hva? Med tro, så med dyd, så kunnskap. Se hvordan det bygger dette mennesket? Du kan se at det er ingen—ingen måte å komme unna det på. Dette er måten å komme inn i Kristi fulle skikkelse på. Ja, sir.

¹⁶⁷ Å dømme, døm riktig. Døm om det er rett eller galt, å tro Guds Ord. Døm om det er rett eller galt, om jeg burde tjene en læresetning eller tjene Gud. Døm om det er rett eller galt, om jeg burde bli født på ny eller bli medlem av en menighet. Da

begynner du. Døm rett, når predikanten sier: “Miraklens tid er over.” Bibelen sier, “Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig.” Nå hvilken skal du tro?

168 Når du sier: “Jeg vil ta imot Gud.” Nå, du sier ikke det bare for å si: “Vel, jeg—jeg tar imot det,” bare fra ditt hjerte. Men, noe inni deg, din tro presser seg ut der. Der har du det. Din tro sier: “Jeg vet Han er den samme. Amen. Jeg har vært vitne til at Han er den samme. Det er ingenting som kan ta det vekk fra meg. Jeg vet at Han er virkelig.” Amen. Legg så det til din tro. Legg det ned på fundamentet. Kommer opp nå, kommer rett oppover mot Kongeriket. Kommet til et punkt nå. Ja vel.

169 Nå, neste ting, predikanten vil fortelle deg, og mange mennesker sier: “Dis. . . Disse tingene som du leser i Bibelen, de var for en annen tid. Nå, jeg vil fortelle deg hvorfor. Fordi, vi trenger ikke disse tingene i dag. Vi trenger det ikke. Skjønner? Vi skulle ikke. Vi trenger ikke å praktisere disse tingene, Guddommelig helbredelse. Vi praktiserer ikke tungetale, i menigheten, for—for å holde menigheten vår i orden. Og vi gjør ikke *dette*.”

170 Vi skal komme til det. Jeg har et Skriftsted skrevet ned her angående det, ser dere, om vi fremdeles skulle gjøre det eller ikke, nå.

171 Men her sa han: “Jeg vet ikke. Vi burde ikke gjøre det i dag. Det eneste jeg mener vi burde gjøre, vi burde lære å snakke ordentlig fremfor forsamlingen. Vi burde gå og la en psykiater teste sinnet vårt, for å se om vi er i stand til å kunne presentere oss, om vår IQ er høy nok til å gjøre det, og—og så videre som det. Jeg tror. . . Og vi har de største forsamlinger. Vi bygger vår organisasjon.”

172 Vi bygger ikke en organisasjon. Jeg er ikke her denne morgenen for å bygge en organisasjon. Kristus sendte meg aldri for å bygge organisasjon. Kristus sendte meg for å bygge individer til Jesu Kristi skikkelse, så de kan være krafthuset og bostedet til Ånden, ved Hans Ord. Ved Hans Ord, ser dere, å bygge opp individet til den posisjonen. Ikke bygge en organisasjon til en større denominasjon, men bygge individet til Guds sønner og døtre. Det er tanken. Skjønner? Legg til din tro, dyd; til din dyd, legg til kunnskap. Vel, nå kommer du til en plass.

173 Når de nå begynner å si: “Vel, vi trenger ikke ta imot det i dag.” Dere må gjøre det. Det må være.

174 Skriftene kan ikke lyve. “Og De er ikke gitt til egen tolkning,” sier Bibelen. Du må tro Det slik Det er skrevet Der. Skjønner? Du må ha disse tingene. Og den eneste måten du noensinne vil være i stand til å få dem på, er å ha Himmelskfødt kunnskap. Og Himmelskfødt kunnskap vil stadfeste Ordet. Skjønner?

¹⁷⁵ Du må tro, ikke late som du tror. Ingen av disse er påtatt tro, ser dere, hvis du prøver å si: “Jeg har det.” Ikke vær en svarttrost som setter påfuglfjær på deg selv, ser dere, for de vil falle rett ut. De har ikke vokst naturlig der inne. De er bare stukket inn.

¹⁷⁶ Jeg tenker på hvor David sa der, Salme 1, “Han skal være lik et tre plantet ved strømmer av vann.” Du vet, det er en forskjell på å være plantet og være satt ned, stukket ned. Som det gamle eiketreet, det er plantet, det vever seg nedover og får et godt feste. En liten gammel pinne som stikkes ned der, du vet ikke hva som vil skje med den. Har ingen røtter. Den har ikke noe fundament. Skjønner?

¹⁷⁷ Det ligner noen mennesker som kommer fra et seminar eller noe, ser dere. Har ikke . . . “Vel, Doktor *Den-og-den* ordinerte meg til tjenesten.” Gjør ingen forskjell hva det var.

¹⁷⁸ Kristus fødte deg inn i det, ser dere, ser dere, ved din tro. Skjønner? Du er gjenfødt og født inn i det. Og så etter at du er født inn i det, er dette tingene som Han forventer at du legger til. Bare fortsett å legge dem til. Nå går vi hele veien ut.

¹⁷⁹ Det er en annen ting nå i denne kunnskapen, som vi kan snakke om, gudelig kunnskap. Skjønner? “Har Bibelen i dag mistet Sin mening?” Ser dere, de, mange mennesker forteller deg at, at Bibelen ikke akkurat mener det. Hvis Gud våker over meg, og irttesetter meg i min synd, og hvis jeg er en sønn av Gud, gjør Han det. Han gjør det samme med deg, sønner og [Tomt spor på lydbandet—Red.] døtre. Når du gjør noe galt, korrigerer Han deg. Så hvis Gud er så nøye med deg, at Han våker over deg og korrigerer deg, hvor mye mer har Han Sitt Ord, som er ditt eksempel, som er Ham Selv!

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og . . . ble kjød, og tok bolig iblant oss, . . .

¹⁸⁰ Ordet er åpenbaringen av Jesus Kristus, Bibelen sier det, Kristus blir åpenbart i Sitt Ord. Og hvis Han har våket over deg da du brøt disse lovene, fordømmer Han deg for det, hvor mye mer har Han våket over Sin lov som fordømmer deg! Amen.

¹⁸¹ Gå videre, gutt, ikke fortell meg de greiene!

¹⁸² Jeg tror på ekte, Hellige Ånd kunnskap. Hellige Ånd kunnskap vil alltid understreke Ordet med “amen.” Når du har disse tingene som ser ut til å motsi seg selv, i Bibelen, setter du deg ned og studerer det, og i bønn slik. Og før du vet ordet av det, begynner den Hellige Ånd å bevege Seg inn. Etter en stund ser du det bindes sammen, og der har du det. Skjønner? Det er kunnskap.

183 Noen av dem sier: “Vel, nå, Bibelen sier Han er den samme i går, i dag, og for evig.”

184 Og kirken sier: “Til en viss grad, er Han den samme.” Hmh-hm! Hmh-hm! Du har trådt over grensen, rett der. Skjønner? Ja, sir. Nei, sir. Han er den samme. Ja, sir.

185 “Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig.” Det er ingen forandring i Ham, i det hele tatt. Han lever i Sin Menighet, gjør det samme. “En liten stund,” som jeg siterte for en stund siden, “en liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg.” For, Han sa: “Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende.” Igjen, sa Han: “De gjerninger Jeg gjør skal også dere gjøre.” Igjen, sa Han: “Jeg vil være Vintreet. Dere vil være grenene.” Og grenen lever bare av Livet til Vintreet. Alt som er i Vintreet kommer ut gjennom grenen. Glory! Så, “Kristus den samme i går, i dag, og for evig.” Det produserer Livet til Herren Jesus Kristus. Amen.

186 Kunnskap; ikke verdslig (den resonnerer). Alle slags verdslig kunnskap resonnerer. Skjønner? Men tro har ingen resonnering. Gud åpenbarer for deg at *den-og-den* tingen kommer til å skje, enhver vitenskapsmann i verden kunne si deg, “Det er motsatt. Det kan ikke skje.” Du tror det, allikevel. Skjønner? Ja, sir. Den resonnerer ikke. Bibelen sier, “Vi river ned resonneringer.” Du resonnerer ikke med tro. Tro har ingen resonnering. Tro vet hvor den står. Tro handler. Tro holder fast. Den kan ikke flytte seg. Ingenting kan flytte den. Jeg bryr meg ikke om hva som sier *dette, det, annet*. Den flytter seg ikke, det grann. Den står rett der, venter, venter, venter, venter. Gjør ingen forskjell. Den står rett der.

187 Gud fortalte Noah at disse tingene skulle skje. Han trodde det. Skjønner? Gud fortalte Moses at disse tingene skulle skje. Han trodde det. Gud fortalte disiplene visse ting som skulle skje, “Gå opp der i pinsen og vent.” De ventet rett der. Ja, sir. Ja vel.

188 Nå, kunnskap, nå, ikke verdslig kunnskap, men det er Himmelsk kunnskap. Og Himmelsk kunnskap, når Gud er kilden til all kunnskap, og Gud er Ordet, da, hvis du har fått Himmelsk kunnskap, tror du Ordet, og du resonnerer alt ved Ordet.

189 Og denne skattesaken som menigheten har vært i, eller jeg har vært i. En av mennene, fortalte meg, en gang i en liten høring. Sa jeg sa... “De kunne ikke finne noe galt.” Og så begynte de å... .

190 Jeg sa: “Vel, da, hvis det ikke er noe galt, hvorfor lar dere meg ikke være i fred?” Skjønner? Skjønner? Og jeg fortsatte med, å fortelle ham om noen Skriftsteder.

191 Han sa, kjempestor kar med en sigarett i hånden, han sa: "Herr Branham, jeg er en Bibelstudent."

Jeg sa: "Jeg er glad for å høre det."

192 Han sa: "Nå vil jeg vite hva denne overtroen, du tar penger for disse lommeterklærne du sender ut, den lille overtroen med å be over lommeterklær og sende dem ut, de 'salvede dukene', som du kaller dem, 'duk.'" Han sa: "Så tar du penger for dem."

Jeg sa: "Nei, sir. Det koster ingen ting."

Og han sa: "Vel, med denne overtroen."

193 Jeg sa: "Du kaller det overtro, sir. Du fortalte meg for noen få øyeblikk siden at du var en Bibelstudent."

Han sa: "Jeg er."

194 Jeg sa: "Siter for meg Apostlenes gjerninger 19,11." Kunnskap! Han fanget seg selv rett inn det, prøvde å forandre emnet. Jeg sa: "Da siter for meg Johannes 5,14." Kunne ikke gjøre det. Jeg sa: "Jakob 5,14 da." Han kunne ikke gjøre det. Jeg sa: "Kjenner du til Johannes 3,16?" Skjønner? Kunnskap, smart, verden! Men når. . .

195 Han sa: "Men, herr Branham, du forsøker å dømme denne saken ved Bibelen. Vi dømmer det ved landets lover."

196 Jeg sa: "Sir, er ikke landets lover basert på Bibelen? Da er det rett." Amen! Ja visst.

197 Kunnskap; ikke verdslig. Åndelig kunnskap fra Ordet, vite hva Gud har sagt, gjøre hva Gud har sagt, det er riktig. Så hvis du har det og kan tro alle disse tingene, at Han er den samme i alle disse tingene som Ordet sier er sannhet, og du understreker alt sammen med et "amen." Det er helt riktig. Legg det til din tro. Det er helt riktig. Ja.

198 Hvis noen prøver å fortelle deg, at, "Bibelen har mistet sin kraft. Det finnes ikke noe slikt som dåpen i den Hellige Ånd." Hmh-hm. Ikke legg til det. Det vil ikke fungere. Det vil falle av. Som å putte leire på en stein, det vil ikke vare. Det vil smuldre opp.

199 Så forteller folk deg, "Bibelen kan ikke stoles på i dag. Vær du forsiktig nå. Ikke gå hen og tro det. Det kan ikke være sant." Du har hørt det hele tiden. En liten frase, "Du kan ikke stole på Bibelen." Vel, hvis—hvis du har det i ditt sinn, ikke—ikke prøv å legge til det, for det vil ikke fungere. Hele bygningen vil falle ned rett der.

200 Den må bli murt sammen ved den Hellige Ånd. Jeg mener holdt sammen, mørtelen forsegl den. Og det samme som forsegl den. . . Du vet slik. . .

201 En vulkanisert dekkslange varer alltid lengre enn bare en gammel påklistra lapp. Litt varme fester seg til en gammel

lapp på et dekk, det neste som skjer, ved å la det dekket bli litt varmt, kjør litt fort, og det vil smelte av. Ja, sir. Skjønner?

²⁰² Og det er det som er i veien med mange mennesker i dag. De prøver å klistre kunnskapen sin på en verdslig kunnskap, med et litt gammelt verdslig lim, og, når prøvelsene kommer, "Vel, kanskje jeg tok feil." Skjønner? Og lufta går ut, og du er flat i løpet av noen få minutter. All din roping og hopping opp og ned gjorde deg ikke noe godt. Folket ser at du er rett tilbake i den samme sølepytten igjen. Skjønner? Det er riktig.

²⁰³ Men hvis du blir der med nok varme fra den Hellige Ånd, inntil det gjør deg og dekkslangen ett. Der er det. Du og dekkslangen blir ett. Når du blir der inntil du og et hvert Guds løfte blir ett, da legg det til din tro. Hvis ikke, så ikke legg det til i det hele tatt.

Du sier: "Ordet kan ikke stoles på." Ikke prøv å legge til det.

²⁰⁴ Du sier: "Løftene her inne, om dåpen i den Hellige Ånd, var bare ment for de tolv apostlene," som noen menigheter sier i dag, ikke prøv å legg til det. Det er der deres fundament er, helt smuldret opp. Skjønner? Som Ussias var, i går kveld, da han så fundamentet til denne mannen som han stolte på, helt smuldret opp, rammet av spedalskhet, det var ikke bra. Nå, "Bare for de tolv apostlene, bare de tolv apostlene."

²⁰⁵ Jeg var nede hos broder Wright. . . jeg tror de er der bak et sted. En kveld, var det en forkynner der nede, da jeg talte, fire eller fem predikanter sammen. Denne predikanten reiste seg og sa: "Nå, jeg ønsker å si dere noe kjære mennesker. Åh, jeg syns dere er fine mennesker."

²⁰⁶ Jeg sa, jeg fortalte noen, jeg sa: "Det er—det er en som sitter rett der. Følg med."

²⁰⁷ Så, Junior Jackson, bak der, var akkurat ferdig med å tale. Og han sa. . . talte over Guds nåde. Åh, du!

²⁰⁸ Han var brennende, ventet. Han gikk opp der og han prøvde å forstå. "Nå, jeg ønsker å si at Herr Branham her, jeg sier dere, er en antikrist." Og han la i vei slik, hele kvelden.

²⁰⁹ Noen av predikantene begynte. . . Jeg sa: "Vent et øyeblikk. Nå, ikke si noe, brødre. Det er bare en av ham og en flokk av oss." Jeg sa: "Bare la ham være i fred nå. Han hakket på meg." Jeg ville ha det, selv, så inderlig, jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Skjønner?

²¹⁰ Så, han sa: "Herr Branham er en antikrist," og han fortsatte med å si alt vet dere, om. Han sa: "Han sa det, 'En dåp i den Hellige Ånd.'" Sa: "Bibelen sier at det bare var tolv som fikk dåpen i den Hellige Ånd." Snakket om Guddommelig helbredelse, "Bare de tolv apostlene hadde Guddommelig

helbredelse.” Han sa: “Vi taler hvor Bibelen taler, og tier hvor Bibelen tier.” Jeg ventet inntil han hadde skravlet i vei der omtrent en halv time.

211 Jeg sa: “Bare vent et øyeblikk. Jeg har skrevet ned så mye her,” jeg sa: “gi meg en sjanse til å svare på noen.” Og da jeg reiste meg, sa jeg: “Denne herren, han sa at han ‘talte hvor Bibelen talte,’ menigheten hans gjorde det, ‘og tiet hvor Den tiet.’ Dere er alle vitner. ‘Ja.’” Jeg sa: “Nå, han sa ‘Det var bare tolv som mottok den Hellige Ånd.’ Min Bibel sier det var hundre og tjue, det første skuddet.” Amen! Kast den typen kunnskap ut, ser du, det han prøvde på.

212 Jeg sa: “Da antar jeg at Paulus ikke mottok den Hellige Ånd når han sa han gjorde det.” Skjønner?

213 Jeg sa: “Nede i...Da Filip dro ned og forkynte til Samaritanerne. De hadde blitt døpt i Jesu Navn. Bare at, den Hellige Ånd hadde ikke kommet over dem. Og de sendte, og fikk Peter og Johannes, til å komme ned og legge hendene på dem, og den Hellige Ånd kom over dem. Jeg antar at det bare var de tolv?”

214 Jeg sa: “I Apostlenes gjerninger 10,49, da Peter var på hustaket, og hadde sett visjonen om at de skulle dra opp til Kornelius. Mens Peter ennå talte disse ord, falt den Hellige Ånd på dem som hørte Ordet.” Jeg sa: “Bibelen taler fortsatt. Hvor er din menighet?” Den er tilbake i burde-være. Det stemmer. Skjønner?

215 Jeg sa: “Guddommelig helbredelse, sier du, ‘Bare de tolv apostlene hadde Guddommelig helbredelse.’ Bibelen sier at Stefanus dro ned til Samaria og kastet ut djevler og helbredet syke, og der var stor glede i byen. Og han var ikke en av de tolv. Han var ikke en apostel. Han var en diakon.” Amen. Amen.

216 Jeg sa: “Om Paulus ikke var en av de tolv som var på den øvre sal, og han hadde helbredelsens gave.”

217 Jeg sa: “Bare se på helbredelsesgavene! Og nøyaktig, tretti år senere, var han fortsatt i Korint, og ordinerte helbredelsens gave inn i Kristi Legemet.” Åh, du!

218 Nå, den slags kunnskap som du lærer ut av en aller annen bok, bør du kaste ut i søplekassa. Kom til denne kunnskapen. Når Gud sa: “Han er den samme i går, i dag, og for evig,” si: “Amen.” Ja, sir. Ja, sir. Ikke til de tolv; det er for alle. Når du får den slags av en-en tro, når din tro understreker det, hver bit, med et “amen,” da sier du, “Ja vel,” legg det til det.

219 For det fjerde. Vi må skynde oss, for jeg er bare... Det føles bare så godt å stå her og snakke om det. Amen. [En broder sier: “Vi gleder oss over det.”—Red.] Ja. For det fjerde... Takk.

220 Legg til “avholdenhet.” Åh, du! Vi har kommet til avholdenhet. Nå, du har hatt tro, først; må ha det, til å begynne med. Så legger du dyd til din tro, hvis det er den rette slags dyd. Så legger du til kunnskap, hvis det er den rette slags kunnskap. Nå skal du legge til avholdenhet.

221 Avholdenhet betyr ikke, “slutt å drikke alkohol,” her, heller. Nei, nei. Avholdenhet betyr ikke avstå fra alkohol, ikke i dette tilfellet. Dette er Bibelsk avholdenhet, Hellig Ånds avholdenhet. Det er bare et av kjødets lyster, men vi snakker om Hellige Ånds avholdenhet. Det betyr, hvordan styre din tunge, ikke vær en sladrehanke; hvordan styre ditt temperament, ikke fly i flint hver gang noen snakker grettent til deg. Åh, du!

222 Å du, mange av oss kommer til å falle av før vi har begynt, vil vi ikke? Skjønner? Så lurer vi på hvorfor Gud ikke er i Sin Menighet, gjør mirakler og slikt som de pleide å gjøre. Ja, sir. Skjønner?

223 Legg til disse tingene. Legg avholdenhet til det. Åh, avholdenhet, hvordan svare i vennlighet når noen i vrede snakker til deg. Noen sier: “Dere gjeng med holy-rollers der nede!” Ikke sprett opp og brett opp ermene dine nå. Skjønner? Ikke det. Men snakk med gudelig kjærlighet, avholdenhet, vennlighet. Er det slik dere ønsker å være? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Når du blir utskjelt, skjell ikke tilbake. La Ham være ditt eksempel.

224 Når de sa, “Hvis Du er Guds Sønn, så gjør disse steiner om til brød,” Han kunne ha gjort det, og vist at Han var Gud. Men Han hadde avholdenhet. Når de kalte Ham, “Beelsebul,” sa Han, “Jeg tilgir dere for det.” Riktig? De dro håndfuller av skjegg fra Hans ansikt, og spyttet i Hans ansikt, og sa, “Kom ned fra korset!”

225 Han sa: “Far, tilgi dem. De vet ikke engang hva de gjør.”

226 Da, Han hadde gaven, visste Han alle ting, for i Ham var Guddommens fylde legemlig. De hadde sett Ham utføre mirakler, ved å fortelle folk hva som var galt med dem, og så videre som det. De puttet en fille rundt hodet hans slik, rundt øynene Hans, og slo Ham i hodet med en kjepp, og sa: “Profeter, si oss hvem som slo Deg. Da vil vi tro Deg.” Skjønner? Han hadde avholdenhet.

227 Nå, hvis du har fått det på den måten, legg det til din tro. Hvis du fortsatt farer opp og er frekk, og bråker, og krangler, og holder på, hmh-hm, du har ikke fått noen. . . Du kan ikke legge til det, for det kan ikke legges til. Skjønner? Det vil ikke vulkaniseres. Du kan ikke ta et stykke av gummi, vet du, og vulkanisere den til et stykke av jern. Det vil bare ikke fungere. Nei, den må være fleksibel, akkurat som gummien er.

Skjønner? Og når din tro og din avholdenhet blir den samme slags Hellig Ånds avholdenhet som Han hadde, så vil det vulkaniseres med Ham. Du er lagt til det.

Når din dyd er lik Hans dyd, så vil det legges til det.

228 Når din kunnskap er lik Hans kunnskap, “Jeg kommer for å gjøre Din vilje, Gud.” Skjønner? Med Faderens Ord, beseiret Han enhver djevel. Himmel og jord vil forgå, men Ordet vil ikke. Skjønner? Når du har den slags kunnskap, vil den vulkanisere med din tro.

229 Når du har den rette slags avholdenhet, som Han hadde, vil den vulkanisere. Hvis du ikke har det, bare en menneskelagd halvveis, opp-blandet tro, eller avholdenhet, “Åh, jeg burde ha slått ham ned, men—men kanskje jeg ikke bør gjøre det, for de kunne sette navnet mitt i avisa om det.” Det er ikke den slags avholdenhet Han snakker om. Ikke prøv å legg til det. Det vil ikke fungere. Men når du virkelig kan, med vennlighet fra ditt hjerte, tilgi ethvert menneske, beholde roen, la det fare, ser dere, da vil det vulkanisere. Du kan legge det til din tro. Puh!

230 Ikke underlig menigheten ikke strekker til. Er ikke det riktig? Ikke underlig. Jeg kunne si, “Omvend dere og bli døpt, sier Bibelen, i Jesu Kristi Navn.” Og en strikt treenighetsmann tror ikke det, sier, “Den gamle antikristen. Han er en Jesus Navn. Han er en Jesus Only.” Pass på, gutt, jeg vet ikke om din avholdenhet akkurat nå. Skjønner? Hvorfor kommer du ikke, og sier, “La oss tenke over dette sammen, broder Branham. Jeg ville like å høre Dette forklart”? Skjønner? Kom så ned og lytt til Det. Og så blir Det satt rett foran deg, og så går du bort; vi vil—vi vil komme til det om bare noen få øyeblikk, i “gudfryktighet,” ser dere. Men når du—når du farer opp, vil hive deg på enhver konklusjon, hmh-hm, det er—det er ikke det. Skjønner? Du har ikke fått Bibelsk avholdenhet ennå når du gjør det; hvordan svare tilbake. Så hvis du har alt det, kan du legge dette til din tro.

231 Så, etter det, som det fjerde, trenger du å legge tålmodighet til din tro. Hvis du har tro, “virker den tålmodighet,” sier Bibelen. Skjønner? Så, *dette* er tålmodighet. Nå, det er den neste tingen som vil bygge denne skikkelsen. Du vet, Gud har ekte materiale i Sin Bygning.

232 Se hvor utilstrekkelige vi er, bror, søster? Ser dere? Ser dere hvorfor, hvor vi er? Ja, sir. Skjønner? Vi har lovprisning, har roping og slikt, fordi vi har tro. Men når vi kommer ned til disse tingene *her*, kan ikke Gud bygge oss inn i den skikkelsen. Skjønner? Han kan ikke. Han kan ikke bygge oss opp til et slikt sted. Vi har alle disse andre tingene. Vi faller, glir fra det. Skjønner? Han kan ikke bygge Sin Menighet.

233 Tålmodighet med hva? Hva slags tålmodighet? Det første, er å ha tålmodighet med Gud. Hvis du har fått virkelig,

ekte tro, vil du ha virkelig ekte tålmodighet, fordi tro virker tålmodighet. Når Gud sier noe, tror du det. Det er alt. Du har tålmodighet.

²³⁴ Sier: “Vel, jeg ba Ham i går kveld om å helbrede meg, og jeg er like syk denne morgenen.” Åh, du! Hvilken tålmodighet?

²³⁵ Gud fortalte Abraham, og tjue-fem år senere var det ikke engang ett tegn. Han trodde det fortsatt. Han var tålmodig med Gud. Hmh-hm.

²³⁶ Sett Ham alltid foran deg. La Ham være det neste veikryss. Du kan ikke gå forbi Ham, så bare hold Ham fremfor deg. “Han sa så, og det kommer til å skje.” Skjønner? Hold Ham fremfor deg. Det er riktig.

²³⁷ Noah hadde tålmodighet. Ja. Noah hadde virkelig, gudelig tålmodighet. Gud sa: “Jeg kommer til å ødelegge denne verden med regn,” og Noah forkynte hundre og tjue år, om det. Massevis av tålmodighet. Ikke engang dugg falt fra Himmelen. Der var ingenting. Like så støvete som det alltid hadde vært, i hundre og tjue år, men han var tålmodig.

Så, Gud prøver din tålmodighet. Det er riktig. Gud prøver dem.

²³⁸ Etter at Han fortalte Noah, nå sa Han: “Noah, jeg vil du skal gå foran og gå inn i arken. Jeg kommer til å drive dyrene inn der, og Jeg—Jeg vil at du skal gå inn. Gå høyt ovenpå, nå, så du kan se ut, toppvinduet. Nå, vil jeg at du skal gå inn der. Jeg vil at du skal si til disse menneskene, ‘I morgen, kommer det til å skje, det som jeg har talt om i hundre og tjue år.’ Ja vel, gå du ned der og fortell dem.”

²³⁹ Hva var det første tegnet? Noah gikk inn i arken. Var ikke noe regn. Noah gjorde seg klar, og fikk på seg regnjakka, og alt, så han kunne se ut, en gang iblant. Gjorde seg klar. Men den neste dag. . .

²⁴⁰ Jeg tror han kan ha fortalt til familien sin, og svigerdøtrene sine og alle dem, sa: “Åh, du! I morgen kommer dere til å se noe dere aldri har sett. For, over hele himmelen, kommer det til å være mørkt. Og torden og lyn kommer til å finne sted. Guds store sverd kommer til å fare gjennom himmelen. Han kommer til å fordømme denne flokken med syndere som har forkastet oss, i disse hundre og tjue år. Bare følg med og se.” Skjønner?

²⁴¹ Noen av de halvveis troende, vet du, som henger rundt og aldri kommer inn, vet du. Du—du har dem fortsatt, vet du. Så de—de kom opp, og sier: “Vel, den gamle mannen kan ha rett, så vi vil dra opp og vente noen dager, eller vente noen få timer på morgenen, og se.”

²⁴² Neste dag, i stedet for en svart sky, her kom sola opp akkurat som den alltid gjorde. Noah kikket ut. Sa: “Hei, det er ingen skyer.”

243 Den karen kom opp, sa: “Ah, jeg visste du var en av dem. Du vet, du holder deg omkring her oppe.”

244 “Vel, unnskyld meg, sir. Ha-ha. Kanskje jeg—jeg—jeg bare, du vet, bare er begeistret, vet du. På en måte, ser du. Ha-ha-ha.”

245 Men, Noah, han hadde tålmodighet. Sa: “Hvis det ikke kommer i dag, vil det være her i morgen.” Hvorfor? Gud sa så.

“Når fortalte Han deg det, Noah?”

246 “For hundre og tjue år siden. Jeg har kommet så langt, så jeg bare venter her nå.” Ser dere det? Etter en stund. . .

247 Vi ser at, Gud har kommet så langt, venter på Menigheten, også, men Den vil være der. Vær ikke bekymret. Han lovet Det.

248 Ventet hele denne tiden på en oppstandelse. Det kommer til å være en. Vær ikke bekymret. Gud lovet det. Bare vent tålmodig. Faller du i søvn, vil det ikke. . . Du tar deg kanskje en blund før det skjer, men du vil våkne opp på den tiden. Han lovet det, ser dere. En blund, ser dere, det vi kaller en dødens blund, vet dere. Det vi kaller døden, bare en liten blund, eller søvn i Kristus. Ikke noe slikt som å dø i Kristus. Liv og død eksisterer ikke sammen. Skjønner? Vi tar bare en blund, en blund som våre venner ikke kan kalle oss fra. Han er den Neste som kan kalle. “Han skal kalle, og jeg skal svare Ham,” sa Job. Job har nå sovet i fire tusen år. Vær ikke bekymret. Han vil—han vil våkne opp. Vær ikke bekymret. Han venter fortsatt.

249 Noah ventet. Den fjerde dagen gikk. Ikke noe regn. Det er helt i orden. Det kommer til å skje.

250 Jeg kan høre fru Noah komme bort og si: “Far, er du si- . . .?”

“Ikke snakk slik.”

251 Han hadde tålmodighet, fordi han hadde tro. Ja, sir. Han hadde dyd. Han hadde kunnskap om at Gud hadde rett. Han hadde avholdenhet. Han for ikke opp, og sa: “Vel, jeg vet ikke hva det dreier seg om. Jeg har mistet all min popularitet der ute.” Nei, nei. “Folk bryr seg ikke om meg lenger. Jeg vil gå dit ut og starte helt, på nytt igjen.” Nei, nei. Han hadde tålmodighet. Gud lovet. Gud vil gjøre det. Gud vil gjøre det, fordi Gud sa det.

252 Og jeg kan se sønnen hans komme bort, sier: “Pappa, du vet. . .” Strøk hånden sin over sitt lange grå hår, vet du. Og han var flere hundre år gammel, vet du, satt der. Sa: “Jeg vet du er en gammel patriark. Jeg—jeg elsker deg, pappa. Men kan det være mulig at du kan ha tatt ørlite grann feil?”

“Åh, nei. Nei.”

“Hvorfor?”

“Gud sa så!”

253 “Vel, pappa, dette er sjette dagen som vi sitter her oppe. Sitter her oppe i denne store, gamle, tørre arken som står rett her. Og den er smurt overalt, innsiden og utsiden. Og vi har bygget på den alle disse årene. Og du stod der oppe og talte, inntil du ble grå og skallet. Og her oppe er du nå, og prøver å si *den-og-den* slags ting. Og folket ler, og kaster råtne tomater og slikt mot siden av den. Se der hva du gjør. Men, du vet . . .”

“Vær tålmodig, sønn.”

“Er du sikker?”

“Det vil regne!”

Hans svigerdatter sa: “Far, du vet . . .”

“Det vil regne!”

254 “Men vi har i alle disse årene, ventet. Vi har forberedt oss. Og du fortalte oss at det ville regne, for en uke siden. Og vi er her inne, og dørene er helt lukket, og her er vi gående rundt her inne, og sola skinner like brennende som før.”

“Men det vil regne!”

“Hvordan vet du det?”

“Gud sa så!”

255 Nå blir vi på den måten, legg det til. Men hvis du ikke har det på den måten, ikke—ikke prøv å legg det til. Det vil ikke fungere. Det vil ikke fungere til helbredelse. Det vil ikke fungere til noe annet. Skjønner? Det må smelte sammen med det samme materialet som det er vulkanisert med. Det er riktig. Må legge det til. Tålmodighet med Guds løfte. Ja, sir. Noah trodde det. Og han hadde tålmodighet med Gud, hundre og tjue år.

256 Moses, han hadde tålmodighet med Gud. Ja, sir. “Moses, Jeg har hørt ropet fra Mitt folk. Jeg har sett deres lidelse. Jeg kommer ned for å utfri dem. Jeg vil sende deg ned.”

257 Og den lille kontrasten der mellom ham og Gud, og Gud viste ham Sin herlighet. Sa: “Her kommer jeg.” Med det samme han fikk se Guds herlighet, ser du, fikk han tro.

Sa: “Hva er det du har i hånden, Moses?”

Han sa: “En stav.”

Han sa: “Kast den ned.”

Den ble forvandlet til en slange. Han sa: “Åh, du!” Han begynte . . .

258 Sa: “Ta den opp, Moses. Hvis jeg er i stand til å forvandle den til en slange, kan jeg forvandle den tilbake igjen.”

259 Åh! [Broder Branham klapper i hendene tre ganger—Red.] Amen! Hvis Gud kan gi meg et naturlig liv, kan Han gi meg et åndelig Liv! Hvis Gud kunne gi meg den første fødselen, kan

Han gi meg den andre Fødselen! Amen! Hvis Gud kan helbrede *denne*, ved Guddommelig helbredelse, kan Han reise den opp igjen til Sin herlighet, på den siste dag. Det er riktig.

²⁶⁰ “Jeg kan kaste denne staven ned og forvandle den til en slange. Jeg kan forvandle den tilbake til en stav. Ta den opp i halen.”

²⁶¹ Moses bøyde seg ned og tok den. Der var den, en stav. Han begynte å legge til kunnskap der. Skjønner?

“Hva er i veien med hånden din, nå, Moses?”

“Ingenting.”

“Legg den inn på brystet ditt.”

²⁶² “Ja vel. Hva med. . .” Hvit av spedalskhet. “O Herre, se på min hånd!”

“Legg den tilbake på brystet ditt, Moses.”

²⁶³ Han la den tilbake som *dette*, den ble akkurat som. . . Han begynte bare å legge dem til *slik*, så, ser dere. Ja, sir.

²⁶⁴ Han gikk ned der. Og den første kontrasten. . . Han gikk ned der. Kom ut der og sa: “Herren Gud har sagt, ‘La mitt folk fare.’ Farao, jeg vil du skal vite dette. Jeg har kommet som Guds representant. Du må adlyde meg.”

²⁶⁵ Farao sa: “Adlyde? Vet du hvem jeg er? Jeg er Farao. Adlyde deg, en slave?”

²⁶⁶ Sa: “Du må adlyde meg, eller forgå. Du kan gjøre det du vil.” Hvorfor? Han visste hva han snakket om. Han hadde et oppdrag. Han var der nede. Han talte med Gud. Han hadde tro. Han visste hvor han stod.

“Vil du at jeg skal adlyde deg? Kom deg ut herfra!”

“Jeg vil vise deg.”

“Vis meg et tegn.”

Han kastet ned en stav; som forvandlet seg til en slange.

²⁶⁷ “Nå,” sa han, “det simple trolldomstrikset! Kom her et øyeblikk. Kom her, Jannes, du og Jambres, kast ned stavene deres.” De kastet dem ned, og de ble forvandlet til en slange.

²⁶⁸ Sa: “Nå, du simple ting, komme ned her til meg, en egypter, en farao av Egypt. Og du kommer ned her med noen av dine simple trolldoms triks, noe av ditt lureri,” du vet, tankeleser. Dere vet hva jeg mener. Jeg håper dere leser om det. “Mental tankeoverføring eller noe, ser du, ja, kommer ned her med noe av det.” Sa: “Vel, vi kan gjøre det samme du gjør.”

²⁶⁹ Hvordan var Moses? Han sa ikke: “Åh, Herr Farao, jeg—jeg er lei meg, sir. Jeg skal bli din slave.” Nei, sir.

²⁷⁰ Han stod rolig. Amen. Stå rett der. Gud sa, ikke noe tvil i hans hjerte, “Vær du stille. Jeg vil vise deg noe.” Når du har gjort nøyaktig hva Han sa du skulle gjøre, virker som det gikk galt; stå rolig, vær tålmodig.

271 Moses sa: “Du vet, når jeg la på det fundamentet, var det tålmodighet som ble lagt oppå der, så jeg vil bare vente og se hva Gud vil gjøre.”

272 Der var de gamle slangene, kravlet rundt, som freste, og hveste mot hverandre. Før du visste ordet av det, begynte Moses sin slange, “Jafs, jafs, jafs,” og jafset dem alle ned. Han hadde tålmodighet.

De som venter på Herren, skal få ny kraft,
De skal løfte vingene som en ørn.

Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner?
Ja.

De løper og blir ikke trette, går og blir ikke
svake.

Ser dere, bare vent på Herren. Ha tålmodighet. Skjønner?
Ja, sir.

273 Så skulle Israel bli ført ut. De store kontrastene kom, og Moses ventet.

274 Så kom han ut i ødemarken. Det er bare omkring en tre eller fire dagers reise. Det er bare førti miles fra der han krysset over, rett over hvor de krysset igjen. Men, Moses, i ødemarken, ventet førti år. Tålmodighet. [Broder Branham ler—Red.] Amen. Det er riktig. Han ventet førti år. Åh! Ja, sir.

275 Og vi burde ha tålmodighet med hverandre, også. Skjønner? En gang. . . Vi blir—vi blir så utålmodige med hverandre. Vi tror vi må bli som Moses. Moses hadde tålmodighet med folket. Se, det var grunnen til at de ikke kunne gå over. Skjønner? Hvis du prøver å gjøre noe. . .

276 Slik som, jeg har prøvd å formidle dette Budskapet til tabernakelet, for å se til at hvert medlem av tabernakelet blir *Dette*. Det er vanskelig å gjøre. Jeg har prøvd å ha tålmodighet; nå er det tretti-tre år. Skjønner? Ha tålmodighet. Kvinner klipper fortsatt håret sitt, fortsatt akkurat det samme. Men bare ha tålmodighet. Skjønner? Bare ha tålmodighet. Vent. Må det. Hvis du ikke har det, ikke prøv å bygge på dette *her* nede. Ha tålmodighet.

277 Til og med en gang, da den opprørske flokken av mennesker var så utålmodige, fikk de Moses til å gjøre noe som var galt. Men, likevel, da det kom til et oppgjør, ble Gud lei av deres handlinger. Han sa: “Atskill deg, Moses. Jeg vil drepe hele flokken, og starte på nytt.”

278 Han kastet seg selv i bresjen, og sa: “Gud, ikke gjør det.” Hva? Tålmodighet med folket som gjorde opprør mot ham.

279 Jeg undrer på om vi kunne gjøre det? Hvis du ikke kan, ikke prøv å bygge på *dette*, fordi det—det forandrer seg ikke, vet du. Det er på den måten den første ble vulkanisert inn i *denne*, og

det er på den måten hver og en av dem må bli vulkanisert. Hvis du ikke gjør, kommer du ikke til den skikkelsen av den levende Guds bosted, hvis du ikke har tålmodighet, tålmodighet, med hverandre. Ja vel.

²⁸⁰ Hebreerbarna hadde tålmodighet. Ja visst, hadde de det. Gud hadde lovet dem, fortalte dem: "Ikke knel ned for noe slags avgudsbilde." Men de hadde tålmodighet. Sa: "Vår Gud er mektig. Men, uansett, kommer vi ikke til å knele for avgudsbildet deres." Tålmodighet, visste dette, at Gud ville reise ham opp igjen på den siste dag.

²⁸¹ Dette livet betyr ikke så mye, tross alt. Skjønner? Gud vil reise det opp igjen i de siste dager. Men når det kommer til å knele ned for et avgudsbilde, vil vi ikke gjøre det. Nå, vi vil gi Keiseren hva Keiserens er, men, når det kommer til at Keiseren kommer i konflikt med Gud, da er Gud først.

²⁸² "Gud sa: 'Ikke knel ned for det avgudsbildet,' og jeg vil ikke gjøre det. Vår Gud er mektig til å utfri oss. Hvis Han ikke gjør det, vil jeg ikke knele ned for avgudsbildet."

Sa: "Ja vel, der er ildovnen."

²⁸³ "Vel," sa han, "åh, jeg antar, at det vil regne hardt i natt og slukke den helt ut." Men gjorde det ikke. Fortsatt tålmodig.

²⁸⁴ Neste morgen, da de ble ført ut foran retten, der satt Nebukadnesar. Han sa: "Ja vel, gutter, er dere klare til å hilse meg som deres konge?"

"Ja visst. Leve evig, O konge."

"Knel nå ned for avgudsbildet mitt."

"Åh, nei."

²⁸⁵ "Vel, dere skal brenne opp. Dere er vise menn. Dere er smarte. Dere har vært til stor hjelp for oss. Dere har vært til velsignelse for vårt rike. Kan dere ikke forstå at jeg ikke vil gjøre dette? Men jeg har gjort en kunngjøring her, og den må bli fullbyrdet. Jeg ønsker ikke å kaste dere inn der. Åh, menn, hva er i veien med dere?"

²⁸⁶ "Jeg vet det høres riktig ut. Men, vår Gud er mektig til å utfri oss. Men uansett. . ." Hadde tålmodighet.

²⁸⁷ Begynte å gå opp rampen. Den ene så på den andre. "Det er helt i orden. Alt i orden." Var tålmodige. Gikk ett trinn, Gud var ikke der. To trinn, Han var ikke der. Tre trinn, fire trinn, fem trinn, bare fortsatte videre, fortsatt var Han ikke der. Og han steg rett inn i ildovnen. De hadde tålmodighet. Men Han var der. Skjønner? Akkurat nok ild traff dem, til å brenne båndene av deres hender og føtter. Og så da han traff bunnen av hullet, var Han der. Skjønner? De hadde tålmodighet.

²⁸⁸ Daniel på samme måte. Daniel hadde tålmodighet. Ja visst. Han kom ikke til å gi opp. Nei, sir. Hva gjorde han? Han åpnet

de vinduene og ba, allikevel. Det var et krav fra Gud. Han hadde tålmodighet. Han ventet på Gud, visste at Gud var i stand til å holde Sitt Ord. De kastet ham i løvehulen, sa: “Vi skal la løvene spise deg opp.”

²⁸⁹ Han sa: “Det er i orden.” Han hadde tålmodighet. Hvorfor? “Vel, jeg har ventet hele denne tiden, på Gud. Hvis jeg må vente noen få tusen år til, vil jeg oppstå igjen på den siste dag. Så, fikk tålmodighet, vent.”

²⁹⁰ Paulus hadde tålmodighet. Så sannelig. Se hva Paulus måtte gjøre. Snakk om tålmodighet!

²⁹¹ Hva med pinsevevne? Så lenge som de fikk oppdraget, “Vent inntil,” ser dere, “vent inntil dere er iført Kraft.” Hvor lenge? De hadde ingen spørsmål, hvor lenge vil det ta? De hadde bare svaret, “Vent inntil.”

²⁹² De gikk opp dit og sa: “Ja vel, gutter, kanskje den Hellige Ånd vil komme over oss i løpet av femten minutter og vi kommer til å få vår tjeneste.” Femten minutter gikk, ingenting. En dag gikk, nei; to, tre, fire, fem, seks, syv.

²⁹³ Noen av dem kan ha sagt: “Hei, tror dere ikke at vi allerede har fått Den?”

“Nei, nei, nei, nei.” Det var det. Nei. Det stemmer.

²⁹⁴ “Dere bør kommer ut, gutter.” Djevelen sa: “Dere—dere—dere vet dere allerede har fått det dere ønsker. Kom igjen, start tjenesten deres.”

²⁹⁵ “Nei, nei, nei. Vi har ikke fått Den, ennå. Fordi, Han sa: ‘Det vil komme, det som ville skje i den siste tid: Med stammende lepper og på andre tungemål vil Jeg tale til dette folket, og dette er Hvilen som Jeg sa,’ skjønner, Jesaja 28,19.” Sa: “Dette er—dette er Den, dere—dere vil få Den når... Hvorfor, vi vil vite når Den kommer. Vi vil vite når Den kommer. Vi vil vite det, ‘Faderens Løfte,’” Der ventet han ni dager. Og så på den tiende dagen, “Vi var der.” De hadde tålmodighet, til å vente.

²⁹⁶ Nå, hvis du har den slags tålmodighet, etter Gud har gitt deg et løfte og du ser det i Bibelen, “Det er mitt,” da vent. Så, hvis du har den slags tålmodighet, legg den til din tro. Og se hvor høyt du har kommet nå? Du har kommet langt *her* oppe nå. Ja vel. Urviseren har kommet langt rundt, også, har den ikke? Ja vel. Ja vel. Legg dette til din tro.

²⁹⁷ Sett Ham alltid fremfor deg, husk, det var Han som lovet. Var ikke meg, som lovet. Var ikke pastor, som lovet, eller broder Neville. Det var ikke en annen forkynner, som lovet. Det var ikke en prest eller pave. Var ikke et menneske på jorden. Det var Gud som gav løftet, og Gud er i stand til å holde alt Han har lovet. Ja vel. Hvis du har den slags tro, å vite at Gud lovet det! Sier: “Broder Branham, jeg er syk. Jeg

trenger helbredelse virkelig sterkt.” Ta imot det. Det er en gave som er gitt til deg, Ja, sir, hvis du kan tro. “Vel,” sier du, “jeg tror.” Da glem det. Det er alt. Det er helt over. Skjønner?

²⁹⁸ Ha tålmodighet, hvis du har tålmodighet. Hvis du ikke har, smuldrer du vekk fra denne Bygningen her, ser du. Det vil rive resten av det ned, den ene tingen. Må ha det. Ikke legg til det, fordi, det vil ødelegge bygningen din hvis du ikke har tålmodighet, hvis du ikke har dyd å legge til din tro som du sier du har. Og hvis du ikke har noen tro, og prøver å sette dyd på den, vil det bryte ned troen din. Skjønner? Du sier: “Vel, nå, vent et øyeblikk. Kanskje alt dette er en misforståelse, allikevel. Kanskje Gud ikke er Gud. Kanskje det ikke finnes noen Gud.” Ser dere, det vil brekke den tingen helt i to. Skjønner?

²⁹⁹ Men hvis du har ekte tro, da legg ekte dyd til den, så ekte kunnskap, så ekte avholdenhet, så ekte tålmodighet. Skjønner? Du beveger deg rett videre oppover linjen. Ja vel.

³⁰⁰ For det femte, legg til gudfryktighet. Åh, du! Gudfryktighet skal legges til. Hva betyr gudfryktighet? Jeg kikket i fire eller fem ordbøker og kunne ikke engang finne hva det betydde. Til slutt, var jeg nede hos broder Jeffery der, og vi fant det i en—i en ordbok. *Gudfryktighet* betyr “å være lik Gud.” Åh, du! Etter du har fått tro, dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, så bli lik Gud. Puh!

³⁰¹ Du sier: “Jeg kan ikke klare det, broder Branham.” Åh, jo, du kan.

³⁰² La meg bare få lese noen få Skriftsteder her for dere, bare et øyeblikk. Matteus 5,48. Vi vil ta dette og se hvordan det lyder, Matteus 5,48, og se om dere skal være lik Gud. Dere vet Bibelen sier, “Dere er guder.” Jesus sa det. Hvorfor? All dyden, alle de tingene som er i Gud, er i deg. Matteus 5,48, “Vær . . .” Jesus taler, i saligprisningene.

Derfor skal dere være f-u-l-l-k-o-m-n-e, (Hva er det?) fullkomne, slik som deres Far . . . i himmelen er fullkommen.

³⁰³ Du har kommet langt her oppe nå, før du blir spurt om å klare det. Alle disse tingene må bli lagt til først. Så når du kommer opp her, ber Han deg nå om å være fullkommen, gudfryktighet, Guds sønner og døtre. Det er riktig. Så mange ting jeg kunne sagt i den retningen!

³⁰⁴ La oss slå opp i Efeserne 4, og finne ut her hva, i Efeserbrevet, står det om dette, også, om hvordan vi skulle—hvordan vi skulle gjøre. Efeserne, det 4. kapitlet, og begynne med det 12. verset. Efeserne 4, og begynner med det 12. verset. Ja vel. La oss begynne her oppe i det 11. verset.

Og han gav noen til, apostler; og noen til, profeter; . . .

305 Husker dere i går kveld? Ikke prøv å ta en annen manns tjeneste. Skjønner?

... og noen til, evangelister; og noen til, pastorer...
og noen til lærere;

306 "For fullkommengjørelse av Gud"? Står det slik? [Forsamlingen sier: "Nei."—Red.] Fullkommengjørelse av hva? ["De hellige."] Hvem er de hellige? De helliggjorte. Amen. De som begynte *her* nede fra.

... fullkommengjørelse av de hellige, til arbeide i tjenesten (Jesu Kristi tjeneste), til oppbyggelse av Kristi legeme, (til oppbyggelse, bygge Det opp, oppbyggelse): Inntil...

Til vi alle kommer fram til troens enhet, og... kunnskapen om Guds Sønn, og til det fullkomne mennesket, til forvisning, (åh, du), til det mål av vekst som rommer Kristi fylde:

307 "Fullkommen," krever gudfryktighet. Du må legge til din tro, gudfryktighet. Ser dere, du starter *her* nede, med dyd. Så kommer du til kunnskap. Så kommer du til avholdenhet. Så kommer du til tålmodighet. Nå er du på gudfryktighet. Gudfryktighet! Åh, du! Tiden vår flyr av gårde. La oss se. Men dere vet hva gudfryktighet betyr. Dere har sunget denne sangen:

Å bli lik Jesus, å bli lik Jesus,
På jorden ønsker jeg å bli Ham lik;
Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten
Ber jeg bare om å bli Ham lik.

308 Det er gudfryktighet. Når Han ble slått på den ene kinn, vendte Han det andre til. Når Han ble snakket hardt til, snakket Han ikke. Han skjelte ikke tilbake. Skjønner? Gudelig, så alltid etter en ting, "Jeg gjør alltid det som behager Faderen." Skjønner? Ja, sir. Alltid. Det er gudfryktighet. Skjønner?

309 Etter at du har kommet fra *her*, til *her*, til *her*, til *her*, til *her*, til *her*, kommer du nå til Guds sønns fulle skikkelse. Men du må ha *dette*, pluss alt *dette*, og du kan ikke engang starte før du får *dette*.

310 Husk nå svarttrosten med påfuglfjær. Ikke glem ham. Skjønner? Ikke prøv å legge det til før du faktisk er født på ny. Fordi, du, det vil ikke fungere, og du—du kan ikke få det til å fungere. Det vil komme til *dette*, eller *dette* her, det vil smuldre et eller annet sted.

311 Men når du kommer ned *her*, en ekte gjenfødt due, da legger du ikke til noe. Det legges til deg, ser du, kommer videre opp, ja vel, kommer inn til fullkommenhet nå. Ja vel.

³¹² Så, for det sjette, la oss legge til, Bibelen sier her, legg til broderkjærlighet . . . broderkjærlighet. Nå, det er en bra en, rett her, den sjette, syv. Ja vel. Legg til broderkjærlighet. Ja vel. Når vi kommer til det, broderkjærlighet, sett deg selv i hans sted, i saken. Nå sier du . . .

³¹³ “Min bror syndet mot meg,” sa Peter. “Skal jeg tilgi ham,” han sa, “syv ganger om dagen?”

Han sa: “Sytti ganger syv.” Skjønner?

³¹⁴ Broderkjærlighet. Nå, du skjønner, hvis en broder er i dårlig humør, ikke vær utålmodig med ham. Skjønner? Nei. Skjønner? Vær vennlig mot ham. Gå, uansett.

³¹⁵ Noen sa, for ikke lenge siden, sa: “Hvordan kan du tro disse tingene slik du gjør, og fortsatt gå til Assemblies of God, og Oneness, og resten av dem?” Legg så til, ser dere, broderkjærlighet. Skjønner? Skjønner? Håper, en dag, ser dere; tålmodig med ham, ser dere; behersket, utholdende med ham; kunnskap, til å forstå hva han tror, husk, det er i hans hjerte, hvor det er; dyd, i deg selv, å la det gå ut med vennlighet, mildhet, til ham; har tror på at en dag vil Gud bringe ham inn. Skjønner?

³¹⁶ Broderkjærlighet, den syvende tingen. En, to, tre, fire, fem, seks, syv. [Broder Branham banker lett på tavla syv ganger—Red.] Ser dere, syvende tingen. Så, nå, kommer du.

³¹⁷ Det neste, da, legg til nestekjærlighet, som er kjærlighet. Det er toppsteinen. En av disse dager, i menigheten . . .

³¹⁸ Nå, vennligst, la det bli kjent på lydbåndet, og overalt ellers, at jeg ikke underviser dette som en doktrine, det jeg kommer til å si nå. Men jeg ønsker bare å vise dere det, ved Guds hjelp, hva det virkelig er, at, den første Bibelen Gud noen gang skrev var Dyrekretsen på himmelen. Den begynner med jomfruen. Den slutter med løven Leo. Og når jeg kommer inn i det Sjette og Syvende Segl, vil du finne ut, at når det andre Seglet ble åpnet, var Dyrekretsens tegn i cancerens posisjon, krysset fisk. Og det er cancerens tidsalder vi lever i nå, åpenbart. Og den neste tingen som Seglet rev av, Det åpenbarte løven Leo, Kristi andre Komme. Han kom, første gang, til jomfruen; Han kommer, neste gang, løven Leo. Jeg vil bringe dette til . . .

³¹⁹ Nå, jeg vet ikke om jeg får tid denne morgenen. Jeg vil gjøre det beste jeg kan, for å vise dere at disse trinnene er i pyramidene, helt nøyaktig, den andre Bibelen Gud skrev. Enok skrev dem, og la dem i pyramidene.

³²⁰ Og den tredje, Gud er alltid fullkommengjort i tre, da gjorde Han Seg Selv Sitt Ord.

³²¹ Her, nå, husk, i pyramidene . . . Jeg tror mange av dere soldater og slikt var i Egypt. Det er ingen topp på pyramidene. Aldri vært. Skjebnesteinen fra Scone, og alt mulig annet som de har, men likevel . . .

³²² Hvis du har en dollarseddel i lomma di, ser du på dollarseddelen, vil du finne ut at, over på høyre side, har den en ørn med det amerikanske flagget. Og det står, seglet til “De forente stater.” På den andre siden, har den pyramiden, med en kjempestor toppstein og et menneskeøye. Det står på denne siden, “Det store seglet.” Vel, hvis dette er den store nasjonen, hvorfor er ikke dette store seglet nasjonens eget segl? Gud får dem til å vitne, uansett hvor de går.

³²³ Jeg snakket med en doktor en gang, og han gav meg så ørene flagret, om Guddommelig helbredelse. Stod på gaten. Han sa: “Herr Branham, du bare forvirrer folk.” Sa: “Det finnes ingen helbredelse, bare gjennom legene.”

³²⁴ Jeg snudde meg tilfeldigvis rundt, og så på tegnet han hadde på bilen, hadde den slangen på en påle. Jeg sa: “Du bør ta vekk det tegnet fra bilen din, da, fordi ditt eget tegn vitner om at Gud er en helbreder.”

³²⁵ En virkelig lege tror det. Det er de kvakksalverne. Ja, sir. Slangen på pålen! Moses løftet opp slangen på en påle. Han sa: “Jeg er Herren som leger alle dine sykdommer.” Og de så på den slangen, for Guddommelig helbredelse. Og likevel vitner de imot det; selv om deres eget tegn vitner mot dem. Puh!

³²⁶ Her, vår nasjon, sier de tingene de gjør, og gjør narr av disse tingene, og deres egne penger, deres valuta, vitner om at hele universets segl er Gud. Se det øyet som står der oppe over det, på dollarseddelen? Det er det store seglet.

³²⁷ Den ble aldri satt på toppen av pyramiden. De kunne ikke forstå hvorfor. Toppsteinen ble forkastet, Hodet, Kristus. Men Den vil komme, en dag.

³²⁸ Nå, å bygge, dyden... Å bygge dette monumentet, Å bygge denne skikkelsen, ser dere, begynner det med grunnsteinen; tro, dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, gudfryktighet, broderkjærighet. Nå hva gjør det? Så venter de på Toppsteinen, som er kjærlighet, for Gud er kjærlighet. Og Han kontrollerer, og Han er styrken til alle disse tingene. Det stemmer. Ja, sir.

³²⁹ Rett *her* inne, rett *her* inne, ser dere jeg har, i mellom, alle disse gjerningene her inne, og her kommer disse små bølgene. Hva er det? Den Hellige Ånd kommer ned, gjennom Kristus, ser dere. Hellige Ånd! Den Hellige Ånd er over alt *dette*, og sveiser dette sammen, bygger (en hva?) en fullkommen Menighet, for at Toppsteinen kan krone Den.

³³⁰ Hva har det gjort igjen? Det er manifestert gjennom Syv Menighetstider, og syv Menighetsbudbærere.

³³¹ Begynte *her* tilbake. Hvor ble Menigheten først grunnlagt? Hvor ble Pinsemenigheten først grunnlagt? Av Paulus, i Efesus, stjernen til Efesertidsalderen, Efesus.

332 Den andre Menighetstiden var Smyrna. “Dyd.” Irenius, den store mannen som holdt frem evangeliet til Paulus.

333 Neste Menighetstid var Pergamum, som var Martin. Martin var den store mannen som holdt ut. Paulus, Irenius, Martin.

334 Så i Tyatira kom Columba. Husker dere? Her er det, tegnet ut rett *der*. Columba. Etter Columba . . . Den Mørke Tidsalderen kom inn der.

335 Så kom Sardes, som betyr *død*. Luther. Halleluja! Hva kom deretter? Hva kom så etter Sardes, Luther?

336 Deretter kom Filadelfia. “Gudfryktighet.” Wesley, hellighet! “Den rettferdige skal leve ved tro,” sa Luther. Helliggjørelse ved Wesley.

337 Så kom broderkjærligheten inn, gjennom Laodikea. Og vi tror det mektige Budskapet til det andre kommet av Elias, i de siste dager, skal feie gjennom landet.

338 Her er det, Syv Menighetstider, syv trinn. Gud bygger Sin Menighet, er lik en person til et individ, til Seg Selv. Herligheten, Guds Kraft, kommer ned gjennom *dette*, og sveiser Det sammen. Derfor, de pinseveinene som utelater lutheranerne, og utelater wesleyanerne og slikt, vet ikke hva de snakker om. Du skjønner, de levde i *denne* delen av tempelet. Slik er det, noen mennesker kan komme opp så høyt og falle av. Men det er en ekte del av det, som fortsetter å gjøre slik at bygningen utvikler seg. “Jeg vil gjenopprette,” sier Herren.

339 Husker dere *Brudetreet*? Husker dere talen over *Brudetreet*? De åt Det ned, men Han beskar det. De hadde denominelle grener; Han skar de bort. De reiste opp en annen menighet, denominelle grener; Han skar det bort. Men Treets hjerte fortsatte å gro. “Og i aftenstiden skal det bli Lys.” Skjønner? Det er når Kristus kommer, den Hellige Ånd. Jesus kommer ned og setter Seg Selv som Hodet for Menigheten da, og Han vil vekke til live denne Menigheten, som er Hans Eget Legeme. *Der* inne er Legemet.

340 Og måten Gud forventer oss som et individ å vokse på, er måten Han har latt Sin Menighet vokse på. Hver Menighetstid, blir Det én stor Menighet. Skjønner?

341 Det ble ikke krevd av *disse* menneskene hva *disse* menneskene er. *Dette* ble ikke krevd hva *dette* var. Skjønner? Men Han brakte Sin Menighet opp på samme måte. Han brakte Sin—Sin Menighet opp på samme måte som Han bringer Sitt folk opp. Så Peter sier her, først, syv ting; tro, dyd, (ser dere, kommer opp), kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, gudfryktighet, broderkjærlighet, legg til broderkjærlighet, og deretter Guds kjærlighet. Den Hellige Ånd, Kristus i personen av den Hellige Ånd, kommer over deg, i den sanne dåpen i

den Hellige Ånd, og du får alle disse dydene forseget i deg. Da, lever Gud i et Tabernakel, kalt Bygningen, det levende Tabernakelet som bosted for den levende Gud.

³⁴² Når en mann har disse slags ting, da kommer den Hellige Ånd over ham. Uansett, du kan tale i tunger, du kan etterligne enhver gave som Gud har. Du kan gjøre det. Men før disse dydene *her* går inn i deg, er du fortsatt utenfor det virkelige, sanne troens fundament. Men når disse dydene vokser inn, og du har lagt det til det, da er du et levende monument. Du er et levende, idol i bevegelse.

³⁴³ Men, du vet, hedningene, de faller ned foran et idol, fantasigud. Og de innbiller seg at den fantasiguden taler tilbake til dem. Det er hedenskap. Det er romanisme. De kneler foran alle slags helgener og alt annet. Og de har sankt Cecelia, en husgud, og så mange forskjellige ting som det. De kneler ned for det, og innbiller seg faktisk at de tror det. Hvilket—hvilket bilde det er, på den sanne levende Gud.

³⁴⁴ Men når vi, ikke på en innbilt måte, men kneler ned for en levende Gud, en levende dyd, en levende kunnskap, en levende tålmodighet, en levende gudfryktighet, en levende Kraft som kommer fra en levende Gud, gjør et levende menneske til en levende avbildning i Guds skikkelse. Hva gjør han? De samme tingene som Jesus gjorde; vandrer på samme måte som Han vandret, gjør de samme ting Han gjorde. Fordi, det er ikke en innbilt ting. Det er en virkelighet som beviser.

³⁴⁵ Ser dere hva jeg mener? Ser dere hvordan disse dydene, disse byggematerialene, samstemmer med Menighetsbudbærerne, med Menighetstidene? Nå, en av disse dagene, skal vi ta hver enkelt av disse ordene, og studere dem, og vise at det beviser det. Det går alt sammen i hverandre. Ja visst. Skjøner? Åh, du! Hvor vidunderlig det er, ser dere, å se hva det—hva det gjør.

³⁴⁶ Nå, det er Huset som Gud bor i; ikke en bygning med en stor klokke på toppen av den, og et høyt kirketårn. Skjøner? “Men et Legeme har Du forberedt for Meg,” et Legeme som Gud kan bo i, Gud kan vandre i, Gud kan se i, Gud kan snakke i, Gud kan arbeide i. Amen! Et levende Guds redskap, Gud går på to føtter, i deg. Glory! “Den rettferdiges fottrinn er bestemt av Gud,” Gud vandrer i deg. “For dere er skrevne brev, lest av alle mennesker.” Og hvis Livet som var i Kristus er i deg, vil du bære det Livet som Kristus bar.

³⁴⁷ Som jeg alltid har sagt. Ta sevjen ut av et ferskentre, og hvis du kunne overføre den, ved en overføring, inn i et epletre, ville epletreet bære ferskener. Ja visst. Så visst ville den. Uansett hvordan grenene ser ut, har den epletresevje i seg, ser dere, eller hva enn slags tre det er. Skjøner? Ta livet ut av epletreet, ta det helt ut, og gi det en—en sevjeoverføring, og

tapp fra ferskentreet over inn i epletreet. Hva skjer? Det vil aldri bære ferskener mer. Skjønner? Nei, sir. Det vil det ikke. Hvis livet i ferskentreet kommer inn i epletreet, rettere sagt, vil det ikke bære epler noe mer. Det vil bære ferskener, ser der, ser dere, fordi det har livet i seg.

³⁴⁸ Vel, ta oss, ingenting annet enn et villgresskar, en tomsing, ser dere, og det er ingenting med oss, for vi er alle døde i synd og overtredelser. Vi er alle i en slik tilstand. Og så kan vi, selv, bøye oss i støvet, gi oss selv opp, inntil Gud tar Sin overføringskanyle, Jesu Kristi Navn, for, "Det er intet annet Navn under Himmelen som mennesker kan bli frelst ved," og overfører Kristi Liv inn i oss. Da har vi *denne* slags tro, troen som Kristus hadde. Og Kristi tro var ikke basert på de fariseerne, eller sadukeerne, eller i deres gryter, kjeler, og kar, og deres vasking. Den var basert på Guds Ord, amen, så mye, inntil Kristus var Ordet, Ordet ble kjød. Og så når vi kan bli så gjennomsyret av Hans Kraft, at vi dør til vår egen tenkning, og vår tro blir en ekte tro, halleluja, da er Kristi Liv overført inn i oss. Vi blir Guds levende skapninger, et bosted hvor den Hellige Ånd kan sende Sine strålende velsignelser ned gjennom der, og vi er i Kristi skikkelse.

³⁴⁹ Jesus sa: "Er det ikke skrevet? Dere fordømte Meg, sa: 'Jeg er Guds Sønn.' Er det ikke skrevet, at, 'Dere er guder.' Sier ikke deres egen lov det?" Slik som Moses, slik som Elias, slik som de profetene som levde så nær Gud, inntil Gud bare overførte Seg Selv rett inn i dem. Og de talte, ikke dem selv, men Gud. "Vær ikke bekymret for hva dere skal si, for det er ikke dere som taler. Det er Faderen som bor i dere; Han er den som taler." Hans Ord er ikke hans egne, for, hans liv, han er død.

³⁵⁰ Hvis du dør, tar du blodet ut av en mann, du balsamerer ham. Problemet med dette er, at mange av dem aldri ble balsamert. Tar du blodet ut av mannen, er han død. Så det eneste du må gjøre er å tømme et annet blod tilbake i ham; han kommer til å leve igjen. Du tok blodet hans ut.

³⁵¹ Og nå har vi tømt inn Jesu Kristi Blod, ser dere, og det bringer Jesu Kristi tro, Jesu Kristi dyd, Jesu Kristi kunnskap, Jesu Kristi avholdenhet, Jesu Kristi tålmodighet, Jesu Kristi gudfryktighet, Jesu Kristi broderkjærlighet, og Guds kjærlighet, som er Jesus Kristus. Han er Hodet og kontrollerer deg. Og føttene dine er fundamentet, tro. Amen! Kontrollert av Hodet, tar det. . . ? . . . Der har vi det. Der er Guds fullkomne menneske, når han har disse dydene.

³⁵² Så, Gud, fremstiller Sin Menighet som en Brud, en kvinne. Gud fremstiller Sin Menighet som en Brud. Og slik fører Han frem ethvert individ til å være Hans sønn, for å være i den Bruden, slik Har han også ført Bruden frem gjennom

disse tidsaldrene, [Broder Branham banker lett på tavla syv ganger—Red.] inntil Han fører denne ene fullstendiggjorte Menigheten inn i *dette*.

353 Føttene mine beveger seg. Hvorfor? Fordi hodet mitt sier det. Nå, det kan ikke bevege seg som hånda mi, fordi det er føttene mine. Luther kan ikke gjøre de tingene vi gjorde, heller ikke metodistene, fordi de var noe annet. Skjønner? Føttene beveger seg fordi hodet sier det. Og hodet sier aldri: “Nå, føtter, bli hender. Øre, bli øyne.” Skjønner?

354 Men, i hver tidsalder, har Gud plassert disse tingene inn i Sin Menighet, og tatt det som mønster ved å vise at hvert individ har disse, har disse egenskapene. Og *Denne* skapningen, når den er fullstendig, er Guds Menighet som går i Bortrykkelsen. Og *denne* skapningen, og fullstendig, er en Guds tjener, i Guds Menighet, som går i Bortrykkelsen. Glory! Ser dere hva jeg mener? Der har vi det. Der er det fullstendige.

355 *Her* kom en mann, Paulus, og la fundamentet. Irenius begynte å støpe *dette* inn i det. Den neste støpte *dette*. Den neste støpte *dette*. Neste *det*, og *det*, og *det*, og videre ned inntil det kommer til den siste tidsalderen. Men hva er det? Det er den samme Ånd.

356 Den samme ånd som bor i meg, sier: “Hender, strekk dere ut etter den esken.” Den samme ånd sier: “Føtter, gå et steg.” Skjønner dere hva jeg mener?

357 Da, blir hele ditt livs skikkelse styrt og kontrollert av disse tingene, men det kan ikke bli fullstendig kontrollert før det fullstendig har disse egenskapene.

358 Har dere noen gang hørt *dette*? La meg nå fortelle dere *dette*. Og vær virkelig. . . Legg *dette* på ditt lyttende øre. Skjønner? En kjede er sterkest i det svakeste leddet. Det stemmer. Den er ikke sterkere enn det svakeste leddet.

359 Uansett hvor sterkt *disse* er bygd opp, *dette* er bygd opp; hvis den har et svakt ledd, er det der den brekker. Og den er ikke sterkere enn det svakeste leddet. [Broder Branham refererer til sin tavletegning—Red.] Nå hvis du har, du sier du har *dette*, *dette*, *dette*, og du ikke har *dette*, er det der den vil brekke. Hvis du har *dette*, og ikke har *det*, vil den brekke rett der. Du har *dette*, og ikke har *det*, vil den brekke. *Dette*, og ikke har *dette*, vil den brekke. *Dette*, og ikke har *dette*, vil den brekke. Skjønner? Og hvis du ikke. . . Kan ikke ha *dette* uten å ha *dette*.

360 Så når du overgir hele ditt vesen, da vil den Hellige Ånd bare strømme gjennom deg, i disse dydene, da er du et levende tabernakel. Da ser folk det og sier: “Det er en mann full av dyd, kunnskap (han tror Ordet), avholdenhet, tålmodighet, gudfryktighet, broderkjærlighet, full av den Hellige Ånds

kjærlighet. Ser dere, der er han, og går omkring.” Hva er det? En skikkelse som de vantroende kan se på og si: “Der er en kristen. Der er en mann, eller en kvinne, som vet hva de snakker om. Du har aldri sett en vennligere, elskverdig, gudelig person.” Du er forseglet. Et segl vises på begge sider. Om du går eller kommer, ser du seglet på akkurat samme måte. Der ser du. Skjønner? Når en mann eller kvinne har *dette*, da kommer Toppsteinen ned og forseglar dem inn i Guds Rike, som er den Hellige Ånd.

³⁶¹ Så Ordet, som kommer *Her* fra, og manifesterer Seg Selv gjennom hver og en av disse skikkelsene, ser dere, og gjør denne fullstendige Skikkelsen til et Tabernakel for den levende Gud, et vandrende, levende eksempel på kristendom. Det Kristus var, er disse menneskene, fordi Hans Liv er her inne. De er i Kristus. Og deres liv er døde og gjemt i Kristus, gjennom Gud, og forseglet der inne ved den Hellige Ånd. Første Korinterbrev 12. Det stemmer. Skjønner? Du regner deg selv som død, da er du født av tro. Så blir dyd og disse andre tingene lagt til deg inntil du er et fullkomment, levende bilde av Gud. Er det vidunderlig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³⁶² Og så har Gud, gjennom det, også brakt Syv Menighetstider, for å vise de syv trinnene som Han brakte, bygger Sitt individ inn i Sitt bilde, Han har bygget en fullstendig Menighet i Sitt bilde. Og i oppstandelsen, vil dette fullstendige Legemet bli reist opp for å leve med Ham for evig, fordi det er en Brud. Skjønner? Så det tar sin del i hver tidsalder, hver tidsalder som kommer.

³⁶³ Og det blir krevd mer, husk. Husk hva Paulus sa over her i Hebreerne 11? La meg bare lese noe for dere før vi avslutter her, bare et øyeblikk. Og så dere... Det på en måte gjør at man føler seg litt underlig når jeg...alltid, når jeg leser dette. Jeg skal finne Hebreerne 11, og jeg skal begynne med det 32. verset.

Hva mer, hva mer skal jeg si? For tiden ville ikke strekke til om jeg skulle fortelle dere om Gideon, . . . Barak, og . . . Samson, og . . . Jefta; . . . David . . . og Samuel, . . . om profetene:

Ved tro beseiret de kongeriker, utøvde rettferdighet, fikk løftet oppfylt, stoppet gapet på løver,

Sloknet sterk ild, unnslopp sverdets egg, ble gjort sterke etter svakhet, ble tapre i flukt, drev på . . . fremmedes hærer.

Kvinner fikk sine døde igjen ved oppstandelse: . . . andre gikk gjennom plager, ble plaget, uten å ta imot befrielse; for at de kunne oppnå en bedre oppstandelse:

364 Langt *her* nede. Skjønner? [Broder Branham refererer til sin tavletegning—Red.] Ja vel.

Og andre hadde prøvelser...grusom spott... hudstryket, ja, med...lenker...fengsel:

De ble steinet, de ble saget i stykker, de ble fristet, de ble slått i hjel med...sverdene: de flakket omkring i saueskinn og geiteskinn; de led nød, og ble plaget, og pint;

(Og verden er dem ikke verd:)...

365 Se, i parenteser der, dere så i Bibelen deres.

...De flakket omkring i ørkener, og i fjellene, og i huler og i jordens grotter.

...alle disse, fikk et godt vitnesbyrd ved troen,...

366 *Her!* [Broder Branham refererer til sin tavletegning—Red.]

...godt vitnesbyrd ved troen, fikk de ikke se løftet: (Skjønner?)

Gud hadde på forhånd utsett noe bedre for vår skyld, for at de ikke skulle bli gjort fullkomne uten oss.

367 Får dere tak i det? Disse menneskene som døde, *her* inne, er avhengige av og venter på oss. Så, *denne* Menigheten må komme til fullkommenhet, for å kunne bringe oppstandelsen. Og de er under, sjeler under alteret, og venter på at denne Menigheten skal komme til Sin fullkommenhet, det når Kristus kommer.

368 Og denne Menigheten, ser dere, blir mindre, i mindretall. [Broder Branham refererer til sin tavletegning—Red.] Det er en hel del skarpere enn det, og ønsker bare å skrive det veikrysset der, ser dere. Det har kommet opp til en nålespiss. Inntil, Menigheten, i mindretall, må komme inn i en stilling inntil det er den samme slags tjeneste som *denne* forlot, fordi, når denne Topsteinen kommer tilbake...

369 Den har noe lite lommelignende *her*, hvor den kommer til å sitte rett inn der, på den vanlige pyramiden. Det er ikke bare en topp som sitter på toppen. Det er en liten flens, og den må sitte der, fordi den får vannet til å prelle av.

Og når den kommer, må denne Menigheten være finslipt.

370 Alle disse, resten av steinene i pyramiden, ligger så perfekt at du ikke engang kan stikke et barberblad imellom dem, veier masse tonn, som ligger der. Hvordan de fikk dem opp, vet de ikke. Men de ble bygget.

371 Og *her* oppe, når Toppen av pyramiden kommer, pyramiden Selv, må Kristi Legeme være finslipt. Ikke bare en eller annen trossetning eller doktrine, eller noe annet vi

har gått igjennom. Det må være så fullkomment lik Kristus, så, når Han kommer, vil Han og den tjenesten passe helt nøyaktig sammen. Skjønner? Så vil Bortrykkelsen komme, reisen Hjem.

³⁷² Se hvor vi lever nå, i Laodikea, hvor menigheten var i den verste menighetstiden de noen gang har hatt. I Bibelen, finner vi ut, at det var den eneste menighetstiden som Gud var på utsiden av menigheten, banket på, og prøvde å komme tilbake til Sin egen bygning. Læresetninger og denominasjoner hadde til og med satt Ham utenfor Sin egen menighet. “Se, Jeg står for døren og banker. Om noen tørster og vil åpne døren, da vil Jeg gå inn, og holde måltid med ham.” Skjønner? Her er det, i *denne* menighetstiden. De forkastet Ham gradvis, inntil *her* hvor de fullstendig stengte Ham ute. De vil ikke ha noe med Det å gjøre.

³⁷³ Nå ser dere i dag hvor vi går. Til og med når slutten på Laodikea Menighetstid har blitt så formell, inntil den og katolisismen, som skilte lag rett *her* inne, kommer sammen og forener seg som en stor menighet. Med en sammenslutning av menigheter, det er det samme som katolisisme.

³⁷⁴ Det er bare en forskjell, hvis de bare kan komme over den, det er å ta nattverden. Det er den eneste tingen i bispedømmet, som—som—som stopper katolisismen og protestantismen fra å forene seg, det er ritualet om nattverden. Den katolske kirke sier: “Det er legemet.” Og protestantene sier: “Det representerer legemet.” Katolikkene gjør en messe ut av det. En messe er, at, de tar nattverden, og håper de er tilgitt. Protestantene tar det ved tro, og takker Gud, i nattverden, for at de er tilgitt. Protestantene sier: “Vi er tilgitt.” Katolikkene sier: “Vi håper vi er tilgitt.” Messe og nattverd. De kaller det en messe; vi kaller det en nattverd. En messe håper det er slik. En nattverd vet at det er slik, og takker Ham for det. Skjønner? Og det er den eneste tingen som de ikke kan være enige i. De kommer til å gjøre det.

³⁷⁵ Åh, det ser veldig fint ut. Det vil forenes, for å styre. . . Det vil—det vil styre alle. . . Vel, Bibelen sier, “Og dette dyret gav sin kraft til skjøgen,” ser dere, forente seg med hverandre. Skjønner? Helt nøyaktig det Bibelen sa de ville gjøre, de gjør det nå. Det er rett under utarbeidelse, akkurat denne uken. Ikke at jeg har noe imot katolske mennesker, ikke noe mer enn protestantiske mennesker.

³⁷⁶ Dere metodister og baptister, og mange av dere pinsevenner, når menighetene deres har gått rett inn i denne sammenslutningen av kirker, når de har fått bygd det store likhuset der i New York, av den sammenslutningen av kirker, det er det samme som i De Forente Nasjoner og slikt. De prøver å forene all protestantisme sammen.

377 Nå, katolikkene er kunnskapsrike i det, og kommer til å bringe denne Pave Johannes den tjuetredje, eller tjuetre, hva enn han er. Han prøver, på en lav, ydmyk måte, å bringe all protestantisk tro og katolsk tro til én tro, nøyaktig hva Bibelen sa de ville gjøre. Der har vi det. Og protestantene faller for det, krok, snøre og søkke.

378 Hvorfor? Hvorfor? Fordi de ikke har *disse* tingene. *Kunnskap*, "Ordet er riktig." *Tålmodighet*, "De som venter på Herren." Skjønner dere hva jeg mener?

379 Som den metodistbiskopen sa forleden dag, da de vedtok det. Og alle vet det, hvordan, hva som inspirerte det, og prøver å få en bestemt bønn til å bli bedt i menigheten, eller i skolen. Og ønsket å... Jeg tror det var en presbyteriansk bønnebok, eller noe annet, og foreldrene saksøkte skolen fordi de ikke godtok at denne bønnen ble bedt på skolen. Og denne metodistbiskopen var en klok gammel kar, han stod opp og sa: "Det er galt." Sa: "Det er grunnlovsstridig." Han skjønnte hva som lå bak. Han sa: "Som i metodistmenigheten vår," han sa: "i metodistmenigheten vår," sa: "mange av våre folk snakker alltid om Hollywood skandalen, og nittifem prosent av dem går og ser det allikevel."

380 Hva er i veien? De utelot *dette*. Det er riktig. De utelot det.

381 Jeg snakket rett her i dette rommet, forleden dag, med et—et—et styremedlem i en av de største metodistmenighetene som finnes i Falls City, en av de mest åndelige metodistmenighetene som finnes i Falls City. Som viser, metodisttidssalderen som kommer inn ved siden av vår tidsalder der, pinsevennene. Og han sa: "I St. Louis, Missouri, gjorde de en analyse, for omkring tre eller fire måneder siden, og fant ut." Den mannen sitter kanskje her denne morgenen. Vel, han er entreprenøren som har bygget dette, reparert bygningen for oss. Main Street metodistene, hvor han tilhører, der broder Lum og dem var pastor. Så da fant vi ut at, i det, at jeg tror det var noen og sytti prosent av metodistene i en analyse, som, en oversikt over St. Louis, viste at noen og sytti prosent av metodistene røyket og sekstiåtte prosent av dem drikker alkoholholdige varer. En metodist! Og det merkelige var, at det ble gjort en analyse, eller et overslag mellom menn og kvinner; kvinner, var det sytti, noen og sytti prosent, mot omkring femti prosent av mennene. Flere kvinner enn menn røyker og drikker. Sytti prosent, noen og sytti prosent, det var flere kvinner enn menn.

382 Nå hva om vi kom ned til Bibelsk Lære om å kle seg med shorts, og klippe håret kort, og slikt som det, ser dere, hvor er gudfryktigheten, kvinner påberoper seg gudfryktighet og hellighet? Kortselskaper og alt mulig annet, sladderhanker, pratmakere, ikke i stand til å styre sin egen tunge. Egen tunge prater og sladrer, og går rundt. Hva med mennene?

Kortselskaper, golfspilling, halvt påkledd der ute, med små umoralske klær på, med de kvinnene som henger rundt der. Ikke å undre seg!

³⁸³ Ser dere det skitne opplegget mot den predikanten, fengselspredikanten, denne morgenen? Ja, sir. Jeg tror ikke den mannen er skyldig i det. Hva gjorde det? Det er broder . . . Jeg kan ikke komme på hans . . . [Noen sier: “Dan Gilbert.”—Red.] Ja. Dan Gilbert, fengselspredikant. Når den mannen løp inn og myrdet Dan, her for noen få måneder siden, og nå skal kona hans ha en baby. Selvsagt, Dan er død, de kan ikke lage en blodoverføring til babyen nå. Hun sier at Dan skjendte henne, og det er hennes . . . “Det er Dans baby.” For en . . . Jeg tror ikke på det mer enn jeg tror at en—at en—en kråke har duefjær. Nei, sir. Jeg tror det er en løgn. Jeg tror Dan Gilbert var en Guds mann. Og jeg tror det der er Djevelens opplegg.

³⁸⁴ Som den tingen som prøvde å ta over med hensyn til de bønnene. Den gamle metodisten—metodistbiskopen var smart nok til å fange det opp. Hvis han ville, hvis det ville ha gått gjennom, det var bare inspirert av noe annet. Det er riktig.

³⁸⁵ Akkurat som dette segregeringsproblemet nede i Sør, den samme tingen. Jeg mener mennesker skulle være frie. Jeg mener denne nasjonen står for frihet. Jeg bebreider ikke Herr Kennedy for å ha sendt ned troppene. Selv om, jeg ikke er en—en “ny forhandler,” og jeg er ingen Demokrat. Jeg er ingen Republikaner. Jeg er en kristen. Så jeg er . . . Men jeg tror ikke på det. Jeg tror ikke det fargede folket burde selge sin fødselsrett til slike greier, heller. Det var—det var Republikanerpartiet. Blodet til Abraham Lincoln befridde de menneskene fordi han var en gudfryktig mann. Jeg tror de i det minste burde holde seg til sitt parti hvis de skal stemme i det hele tatt.

³⁸⁶ Men jeg sier dere én ting, den gutten var ikke der nede bare på grunn av, deres skoler. Den gutten er en statsborger. Han er en amerikaner. Dette er frihet for alle. Fargen på et menneske burde ikke gjøre noen forskjell. Vi alle . . . “Gud,” sa, “av en mann, ble alt blod dannet, alle nasjoner.” Vi er alle ett. Men, den gutten, han var en soldat. Han var en veteran. Han kjempet for det som er rett. Han hadde en rett til å gå på skolen. Det er riktig. Men han hadde mange skoler han kunne gått på.

³⁸⁷ Det er hva det er. Hvis du kommer bak det, så er det denne nåtidens denominelle ting der oppe, som inspirerer det. Hvorfor? De påvirker de fargedes stemmer fra Republikanere til Demokrater, og de selger sin fødselsrett ved det. Nøyaktig sannheten. Den Hellige Ånd er ikke her . . .

³⁸⁸ “La den som har visdom.” “La den som har kunnskap.” Nettopp. Akkurat som denne menigheten, nå for tiden, selger seg selv. Kan dere ikke se hva som kommer til å skje?

389 Jeg bryr meg ikke om dette blir tatt opp. Her kommer det. Hmh-hm. Ja. Hva er i veien? Min gamle mor pleide å si: "Gi Djevelen det han fortjener."

390 Det er en mann som har gjort det eneste som var fornuftig, det var Castro der nede. Ja, sir. Han dro ned der. Og kapitalistene hadde alle sukkerrørene og alt som . . . det er på en gullstandard, som De forente stater. Hva gjorde han? Han kjøpte opp alle de obligasjonene. Fikk penger på alle måter han kunne. Hva gjorde han så? Han etterlignet valutaen, og forandret den. Satte dem rett tilbake. Det er det eneste denne nasjonen kunne gjøre.

391 Hørte dere *Life Line* her forleden morgen? Ja, du vet, det er akkurat som om du selger obligasjoner på gullet. Obligasjonene er allerede lagt beslag på. Og denne nåværende regjeringen bruker nå penger fra hvor? Fra skattepenger som de vil samle inn om førti år fra nå. Hun er ferdig. Det er *Life Line* rett ut fra Washington D.C., over hele landet. Skattepenger de bruker, og prøver å kjøpe fra utlandet. Vel, de bare gir det ut allikevel. Ser dere ikke? Det er nøyaktig hva de—hva de kommer til å gjøre. Skjønner? Hva er det? Nå, hvis denne nasjonen går konkurs, det eneste den kan gjøre er å gå konkurs. Det eneste den kan gjøre er å gå konkurs.

392 Det er det eneste fornuftige å gjøre, å forandre valutaen. Men de vil ikke gjøre det, under denne nåværende regjeringen. Den romerske katolske kirken eier gullet i verden. Og det de vil gjøre er å selge ut, "Disse rike menn," og så videre, "av verden," som Bibelen sier. Hva vil de gjøre, før de taper? Brown og Williamsons Tobakkskompani, nesten alt sammen er katolsk, uansett. Og alle disse andre tingene, hva vil de gjøre? De vil akseptere det, og de vil motta pengene fra Roma, og da har hun solgt selve fødselsretten sin. Roma støtter henne. Ja, sir. Hun vil støtte det. Og de får nok politikk nå, får nok rundt seg, bringer inn sin statsråd. Se hva Herr Kennedy ber om.

393 Og når du så dette, forleden dag, er det ingen vits å stemme noe mer. Hvilken nytte er det i å stemme? Når, det står i avisen, og det er bevist for offentligheten, og de nekter å gjøre noe med det. Når, de har bevist at maskinene over hele nasjonen ble stilt inn, slik at de valgte Herr Kennedy med en feilaktig avstemning. Sier ikke Bibelen at han ville komme inn ved bedrag? Ja visst, en løgn. Nå, jeg er ikke imot Demokratpartiet noe mer enn Republikanerpartiet, men jeg bare fastslår fakta fra Bibelen. Hvilken nytte er det i å stemme? De vet hvem som kommer inn der.

394 Hvor mange av dere husker fjernsynssendingen der to kvinner stod frem? Og en sa: "Jeg kommer til å stemme på Herr. . ." Eller, en protestantisk kvinne sa: "Jeg kommer til å stemme på Herr Kennedy."

De sa: “Hvorfor?”

395 Sa: “Fordi jeg tror han er en smartere mann enn Herr Nixon. Han vil bli en bedre president.”

396 Da sa han: “Dette er en katolsk kvinne. ‘Hvem skal du stemme på?’”

397 Hun sa: “Jeg er en katolikk, en romersk katolikk, en lojal katolikk.” Hun sa: “Og jeg kommer til å stemme på Herr Nixon.”

“Hvorfor?”

398 Sa: “Fordi, jeg tror Herr Nixon blir en bedre president fordi han er mer vant med tingene. Han er mer kjent med kommunisme.” Den kvinnen fortalte en løgn.

399 Jeg har...hva de kaller, *Faktaene Om Vår Tro*, den fremste katolske boken som kan kjøpes. Og i den står det, “Hvis det er en katolikk på en liste, som stiller mot en protestant; hvis en katolikk stemmer for protestanten, er de utelukket fra fellesskapet i den katolske kirke.” Riktig. “Og hvis det er to katolikker som stiller for det samme embetet, skal de velge ut den katolikken som er mest lojal mot ‘moderkirken’ og stemme for dem.”

400 Se dere hvordan, det bedrageriet, hva de prøver på å gjøre? Gir bort penger, for å kjøpe. Hvorfor? De prøver å knekke det. Og de gjør det, og hun er knekt. Og hva er det? Det er på gullstandarden. Og den katolske kirke, hierarkiet, eier gullet i verden. [Noen sier: “Hundre og seksti-åtte milliarder dollar.”—Red.] Hundre og seksti-åtte milliarder. Der har vi det. Kaster henne rett tilbake på gullstandarden, og dere som bare forsørger hjemmene deres og slikt, men dere tilhører den katolske kirke. Nasjonen tilhører den katolske kirke. Det hele er fanget rett inn slik, gjennom valutaen deres. Taler ikke Bibelen om det? Det er bildet som Bibelen tegner for oss.

401 Hva prøver jeg å si, broder, i dag. De vil si: “Det vil bli en fin menighet. Det vil forene protestantismen.” Det ser bra ut for det naturlige øyet, men denne verdens kunnskap er dårskap for Gud.

402 “Og det behaget Gud, å frelse de fortapte, gjennom forkynnensens dårskap,” ved en Guddommelig tjeneste, som Han ordinerte inn i Sin Menighet, for å bygge Menigheten på disse åndelige egenskapene og ikke på noe som tilhører jorden.

403 Peter sa: “Og fordi dere har flyktet fra fordervelsen i verden som kommer av lysten etter penger, og lysten etter å ha det moro, og fornøyer, og spising, og drikking, og lyster som vi har. Dere har flyktet fra det. Og nå blir dere bygget opp inn i levebrød. Jeg skriver det til Menigheten,” sa han. Der har vi det. Leste dere det? Fikk dere tak i det? Hørte dere det

når vi leste det her tilbake i Andre Peter? Bare lytt til hva han sier her, hvor vakkert det er skrevet her inne, hvem han—han henvender seg til. Ja vel. Lytt til ham nå når han taler. Ja vel.

Peter, Simon Peter, en Jesu Kristi tjener og apostel, til dem som...fått den samme dyrebare tro som vi i vår Gud og frelser Jesu Kristi rettferdighet:

...fred være—være med dere i rikt mål gjennom kunnskapen om Gud, og gjennom Jesus Kristus vår Herre,

Etter som-som hans guddommelige kraft har skjenket oss alt...

404 Hvem skal arve jorden og alle ting? [Noen sier: “De Hellige.”—Red.] Ja visst. “Hører til...” Ja. Ja vel.

...som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om ham som har kalt oss ved herlighet til herlighet:

Ved dette er vi blitt skjenket ved det største... mest dyrebare løfte: for at dere gjennom dem skulle få del i guddommelig natur, etter å ha flyktet unna fordervelsen (Lytt til det.) som tilhører lysten i denne verden.

405 Lysten etter penger, lysten etter store ting, lysten etter popularitet, disse tingene er døde for den troende. Vi bryr oss ikke. Et telt eller en hytte, hvorfor skulle jeg bry meg; leve eller dø, synke eller drukne? Dette er det jeg er interessert i, Guds Rike. Om jeg bevarer mitt hjem, om jeg bevarer min familie, om jeg bevarer hva enn det er, la meg bevare Kristus, vårt Herlighetens håp.

406 Bygg meg opp, O Herre, inn i *Dette*. La Kristus være mitt Hode, som arbeider gjennom meg. På mitt fundament, min tro som er i Ham, la dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, gudfryktighet, og broderkjærlighet, arbeide i meg, O Herre, er min bønn. Jeg bryr meg ikke; leve eller dø, synke eller drukne; denominasjon, ingen denominasjon; venn eller ingen venn. Legg Det verk i meg, la Kristi dyd, Hans kunnskap, strømme ut, så jeg kan være i stand til å undervise dem.

407 “For Gud har satt i Menigheten, apostler, profeter, lærere, pastorer, og evangelister, alt for fullkommengjøringen og bringe disse dydene inn i det, for den fullkommengjøringen av Guds Sønnns Komme.” Hver enkelt av *disse* steinene er et materiale tatt fra den Ene. *Dette* er materiale av Denne. Hver enkelt av disse dydene tilhører inni Ham, og de strømmer ut av Ham, ned gjennom dem. Amen.

408 Klokka er tolv. Hvor blir tiden av? Amen. Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere det? [“Amen.”] Lytt, du lille.

409 Søster Kidd sa, denne morgenen: “Broder Bill, jeg vet ikke om jeg kommer til å se deg igjen.” Det tok nesten livet av meg. Skjønner? Hun tror hun begynner å bli gammel, og det gjør hun. Jeg ba til Gud om å spare henne og broder Kidd, en lang stund.

410 La meg fortelle dere, vi vet ikke hvor lenge vi kommer til å ha hverandre. Jeg vet ikke hvor lenge jeg kommer til å være med dere. Gud kan kalle meg bort fra verden. Han kan kalle meg til en annen tjenestemark. Han kan kalle deg et eller annet sted. Vi vet ikke. Men, la oss—la oss oppnå. La oss ikke bare la dette passere over oss. La oss ta det.

411 Der er det, i Bibelen. Her er det, gir et mønster for alt annet. Og hvis jeg bare hadde tid til å gjøre det! Du kan ikke gjøre det på en dag. Dere vet det. Men, kan knytte det hele sammen!

412 Se her, da vi var ferdige med det budskapet der, så dere hva den Hellige Ånd gjorde der på veggen, gjorde dere ikke? Hvor mange var her da? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Ja visst! Kom rett ned, tegnet ut den samme tingen, den Herrens Engel.

413 Ser dere, det er sant. La det ikke komme bort fra deg. Hold fast på det, barn. Hold fast på det. Husk, bygg på din tro, dyd, kunnskap, tålmodighet!

414 Nå, her, jeg tror jeg hadde en papirlapp her, hvis jeg ikke mistet den et eller annet sted da jeg talte. Rett her er den. Takk, broder. Tusen, takk. Hvis dere ønsker å—å se på den, og se om det er noe her som dere kunne være i stand til å . . . Kanskje det er en litt bedre tegning enn det som er her, så dere kanskje kunne klare å kopiere noe av dette. Jeg bare stifter den opp her, og dere kan så visst se på den og—og skrive den av.

415 Og jeg vil at dere skal ta det og studere det, og sammenligne det, og så handle på det. Ikke bare studer det, sammenlign det, men handle på det når du gjør det. Ta det oppriktig til deg. Ikke si: “Vel, jeg satte pris på å høre på det.” Det gjorde jeg, også. Men å høre på det, og så motta det, er forskjellig. Skjønner? Skjønner? Det er forskjellig. Skjønner?

416 Det er syv egenskaper som danner Guds skikkelse. Det er Syv Menighetstider, som Gud har ført Menigheten frem til denne egenskapen. Og Han har hatt syv budbærere til å gjøre det. Der er syv, syv, syv. Skjønner? Syv er—er Guds nummer for fullførelse, og tre er Guds fullkomne nummer. Så, det er tre, og syv treere. Så, matematisk, åndelig, ved Ordet, ved den Hellige Ånds vitne, alt sammen har fullført den tingen sammen. La oss studere det.

417 La oss legge vår tro til disse tingene, slik, at vi kan komme inn i Kristi fulle skikkelse; å bli forenet sammen med gudelig

kjærlighet, Gudsfrykt, ærbødighet i våre hjerter for hverandre, dyp respekt for hverandre, broderlig og søsterlig vennlighet, aldri simpelhet, ikke noe annet enn den Hellige Ånds renhet som lever. Skjønner? Lev sammen, vær en kristen. Gå med tro. La Guds kraft strømme gjennom deg; la Guds kunnskap, når det kommer til rett og galt. Når Djevelen presenterer noe som ikke helt nøyaktig er Skriften, gå vekk fra det. Det er riktig.

418 Jeg kan forestille meg at de apostlene aldri oppførte seg som oss. De dro rundt, sannsynligvis menn av få ord, inntil de kom på talerstolen. De gikk inn og gjorde det de skulle gjøre, og gikk ut. Ja, sir. De hadde kraft. De hadde dyd. De diskuterte ikke med mennesker. De visste hvor de stod. Det er alt. De visste hvem de trodde på. De fortsatte å vandre i Ånden. Gjorde bare . . .

419 Akkurat som jeg sa forleden kveld. Ett lite nikk, det var alt Gud trengte å gjøre, da var det ingenting som kunne stoppe dem. De stilte ikke spørsmål og studerte, og nølte og bekymret seg slik vi gjør, om de skulle gjøre *dette* eller *det*. De gikk fremad og gjorde det, uansett. Bare ett lite nikk fra Gud, det gjorde det, med en gang. Hvorfor? Hvordan kunne de vite det var et nikk fra Gud? De hadde alle disse dydene her inne, alle disse egenskapene. Og det første lille nikket fra Gud kunne sammenlignes med hver bit av *dette*, og med Hans Ord. De visste det var Guds Ord, og av gårde dro de. Trengte ikke bekymre seg for noe annet. Når Gud talte, dro de. Vi taler . . .

420 Gud taler til oss, og vi sier: "Vel, vi vil begynne. Vi vil se om vi kan leve dette Livet." Før du vet ordet av det, opprører noen deg. Vel, ja visst, det er Djevelen.

421 Du burde sett ham da han prøvde å holde meg borte fra dette møtet denne morgenen. Du burde det en gang. Åh, bevare meg vel! Jeg må kjempe hver gang jeg nevner et møte. Og hvis jeg skal be for en syk, og noen som er døende og ikke frelst, vil det komme tretti telefoner på ti minutter, hvis de kan komme så raskt, for å holde meg borte fra det. "Åh, broder Branham, du må gjøre *dette*." Men det står en sjel på spill. Ja visst. Ja.

422 Forleden kveld, ble jeg tilkalt til et sted. En ung mann, jeg snakket med ham der ned i hva-kaller-du-det, supermarkedet, for noen år siden. Han ble en alkoholiker. Jeg kjente gutten, en god fin gutt, men han var en synder. Og så ringte moren hans. Jeg tror hun ringte Doc noen ganger. Jeg . . . Ringte, og de ringte Billy, og—og endelig fikk jeg beskjeden. Og da jeg fikk beskjeden, æresord, jeg har aldri hatt så mye kamp i mitt liv, for å komme til den gutten.

423 Og da jeg kom dit, kjente den stakkars fyren meg ikke lenger. Der var han, lå der, bevisstløs, og var bare urolig. Faren hans prøvde å klappe ham, og sa: "Kjære." Og mannen er femti, omkring femti-en år gammel. Og sa: "Kjære," *slik*,

“og lå stille.” Og han prøvde å komme seg opp. Hans små armer omtrent så store i omkrets. Gutten hadde så mye kreft inntil han ikke var noe annet enn massiv kreft. Alle organene i kroppen hans hadde kreft. Selv blodstrømmen hans var kreft, alt. Og der var han, prøvde å reise seg opp, og var urolig slik som det.

424 Jeg tok ham i hånda, jeg sa: “Woodrow, Woodrow, dette er broder Branham.”

425 Hans pappa sa: “Vet du ikke? Dette er broder Bill. Woodrow, dette er broder Bill.”

Han sa: “Hm. Hmh. Hm-hm-hm.” Som *det*.

426 Og hans pappa så og sa: “Billy, du kom litt sent.”

Jeg sa: “Aldri for sent. Han er her.” Jeg har hatt en kamp.

427 Og så de andre guttene, noen flere gutter, syndere, stod der, noen av slektningene hans. Jeg sa: “Ser dere, gutter, gjør dere rede, for dere vil komme til dette stedet. Dere må komme rett ned her. Skjønner? Kanskje ikke med denne—denne kreften. Du kommer kanskje utfor noe annet, der ute på hovedveien, blør til døde, eller noe. Du må komme til det.” Vi snakket med dem.

428 Jeg ventet for å se hva Ånden sa jeg skulle gjøre. Ventet. Før jeg visste ordet av det, følte jeg det lille nikket. “Legg dine hender på ham.”

429 Jeg gikk rundt, sa: “Bøy hodene alle sammen.” De bøyde alle sine hoder, to eller tre unge karer der inne.

430 Jeg la hendene mine på ham. Jeg sa: “Herre Gud, la gutten bli bevisst så han kan vite hva han skal gjøre, for han må møte denne tingen. Han er døende. Djevelen har bundet ham fast, og han dør. Og han har drukket seg selv til døde, og her er han i denne tilstanden. Jeg ber at Du må være nådig mot ham.” Og da ba jeg for ham, den neste morgen satte han seg opp, og snakket med pappaen sin.

431 Busty Rogers, som . . . De kalte meg ned her på sykehuset, for ikke lenge siden. Jeg var der ute den dagen, etter at jeg hadde talt der nede i Milltown hvor lille Georgie Carter ble helbredet. Dere husker alle det. Og der da broder Smith, en metodistpredikant, sa: “Hvis noen noensinne har blitt døpt, i Jesu Kristi Navn, kom dere ut fra teltet mitt,” som det. Der oppe i Tottens’ ford, holdt det møtet der oppe. Og, åh, fordømte meg for alt mulig du kunne tenke deg. Jeg sa ikke et ord; fortsatte rett videre. Jeg hadde et oppdrag. Herren viste meg en visjon. Det var et lam der nede, satt fast et eller annet sted i villmarken. Dere husker alle den visjonen, alle sammen. Jeg antar dere gjør det. Husker dere den? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja visst. Ja vel. Så gikk jeg ned gjennom villmarken der, og leitet etter det.

432 Jeg dro til Tottens' ford. Broder Wright der kjenner til det. Vi dro over, visste ikke hva vi skulle gjøre. Jeg kjøpte en liten såpekasse, for ti cent. Jeg skulle gå ut der, stå og tale der på trinnet. Han sa han skulle opp, til toppen av åsen, for å handle litt. Jeg dro med ham. Det lå en stor gammel baptistkirke der oppe, tom. Herren sa til meg: "Stopp der."

433 Jeg sa: "Slipp meg ut akkurat her, broder Wright." Jeg stoppet. Han dro videre opp og kom tilbake.

434 Jeg dro dit, og kunne ikke åpne døren. Jeg sa: "Herre, hvis Du er i dette, Du vil at jeg skal gå inn i kirken, åpne da døren for meg." Jeg satte meg ned der og tenkte.

435 Hørte noen komme; kom bort, og han sa: "God dag? Jeg vil spørre deg," sa: "vil du inn i kirken?"

Jeg sa: "Ja, sir."

Han sa: "Jeg har nøkkelen her."

436 Startet et møte. Første uka, nesten ingenting. Første kvelden, hadde jeg en forsamling, broder Wright og hans familie. Før du visste ordet av det, i slutten av uka, kunne de ikke engang få plass ute på tunet, så og si. Fremdeles hadde ikke det lammet dukket opp. Broder Hall ble frelst i løpet av den tiden, pastoren der nå, alle sammen. Jeg kunne ikke finne hvor dette lammet var. Etter en stund, fra Kristi menighet, der nedenfor åsen, hadde ikke den jenta på ni år beveget seg på åtte måneder, lå der. Der var hun. Dere kjenner alle til historien. Ja, sir.

437 Den ettermiddagen da Busty Rogers, en kjempestor kraftig veteran som stod der. . .Jeg gikk ut der. Og der stod broder Smith's forsamling og lo av meg, gjorde narr av meg, for å døpe i Jesu Navn. Jeg gikk ut i det gjørmete vannet i Totten ford, hvor de hadde en. . . [Tomt spor på lydbandet—Red.] . . . opp sideelven der, og den bruste så kraftig som bare det. Noen diakoner gikk ut med meg.

438 Jeg sa: "Jeg står her denne ettermiddagen og representerer Guds Hellige Skrift." Jeg sa: "Jeg leser i Bibelen her hvor Peter sier: 'Omvend dere, enhver av dere, bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse.'" Jeg snudde meg rundt, og rekte Boken til en av diakonene.

439 Gikk ut der, og jeg sa: "Hver den som vil, som omvender seg fra sine synder, er en kandidat til å komme." Gikk ut der i vannet. Jeg sa: "For meg virker det som Engler sitter på enhver gren nå, og ser på." Åh, du! Rundt det tidspunktet jeg døpte omtrent to eller tre, kom hele hans forsamling, de kvinnene med fine silkekjoler, kom til vannet, ropte av full hals. Jeg døpte hele forsamlingen hans i Jesu Kristi Navn. Dere kjenner til det. Jeg har bildet av det. Der var det.

⁴⁴⁰ Hva var det? Legg til din dyd. Skjønner? La det være. Gud vet hvordan det skal gjøres. Gud vet hvordan få disse tingene til å skje. La dem si hva de vil. Gjør ingen forskjell. Fortsett bare videre.

⁴⁴¹ Busty Rogers stod der, når han hadde sett det, sa han: “Da tror jeg det av hele mitt hjerte.” Og ut i vannet kom han, med finklærne sine på, og ble døpt i Jesu Kristi Navn.

⁴⁴² For omkring tre eller fire år siden, tilkalte de meg ned her til sykehuset i New Albany. Der var han, døende, med kreft, helt spist han opp. Leger hadde sagt han kunne leve inntil, neste morgen. Sa: “Han er døende nå.” Sa: “Kom med en gang.”

⁴⁴³ Jeg gikk ned til rommet, da jeg gjorde det, for å stå der og be. Han sa: “Billy, det er en regnbue som sirkler i det hjørnet der borte.”

⁴⁴⁴ Og jeg snudde meg, for å se. Jeg sa: “Busty, det er en pakt. Du kommer ikke til å dø. Blodets pakt frelser deg.”

⁴⁴⁵ Jeg la hendene mine på ham, sa: “Herre Gud, den visjonen der borte den beviser at Du er her. Din pakt er det, dette, ‘Ved Hans sår har vi fått legedom.’” La hendene på ham, og der ble han frisk. Sendte ham hjem.

⁴⁴⁶ Og omkring fire eller fem år, omkring fire år, fisket han opp og ned elven og alt mulig, holdt på. Og der kreften hadde vært rundt spiserøret til magen, hadde det blitt stivt og hardt, der var en stor hard knute. Legene, de erfarne i sykehuset, fortalte ham at de hadde en koboltbehandling som kunne strekke det, så mer mat kunne komme ned om gangen. Han hadde store vansker med å få ned nok mat, Han måtte spise svært langsomt. Han dro over for å få det gjort. Jeg visste ikke at han var der.

⁴⁴⁷ Så da de opererte på ham, oppdaget de at det førte han inn i en krampe, og han fikk et slag. Lammet siden hans slik. Og det eneste han kunne gjøre var bare å halvveis rope. Og han fikk en blyant, som *det*, og gikk, “uh, uh, uh.” Og han prøvde å skrive, skalv slik, med sin høyre hånd. Hans venstre side, var lammet. Og han skrev ned, med sin hånd: “Jesus frelser, 1900 og noe.” De kunne ikke forstå det.

⁴⁴⁸ Så nå da hans kone sa: “Broder Branham, jeg vet ikke hva han mener med det.”

⁴⁴⁹ Jeg sa: “Fru Rogers, det han mener, det var i 1900 og noe, at han ble frelst og døpt i Jesu Navn der nede. Det er det som vil gi resultater nå. Han er ikke redd for å dø.”

⁴⁵⁰ Jeg sa: “Herre Gud, spar livet hans. Jeg ber om det, i Jesu Navn, at Du må spare livet hans.” La hendene på ham. Slaget forlot ham. Krampene stoppet. Og han reiste seg opp i senga. Og han er oppe nå, og gir vitnesbyrd.

⁴⁵¹ Legg til din tro, dyd; legg til din dyd, kunnskap; til din kunnskap, avholdenhet; til din avholdenhet, tålmodighet; til din tålmodighet, gudfryktighet; til din gudfryktighet, broderkjærlighet; til din broderkjærlighet, den Hellige Ånd, og Kristus vil komme. Fordi, bare rett under Ham. . . Den Hellige Ånd er Jesu Kristi Ånd i Menigheten, for å manifestere de dydene. Åh, du!

Her er det, kvart over tolv.

Jeg elsker . . . Jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg,

Langt nede *her*, før du var noe.

Og kjø- . . . (Hva gjorde Han?) . . . min frelse
På Golgatas tre.

Hvordan er jeg *dette*? Fordi Han elsket meg, først.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg. . . (Der er
årsaken.)

Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

⁴⁵² Jeg lover, denne morgenen, til Ham, med hele mitt hjerte, at, ved Hans hjelp og ved Hans nåde, jeg ber om at jeg må søke daglig, uten opphold, inntil jeg kjenner hver enkelt av disse betingelsene strømme i min enkle gamle skikkelse, inntil jeg kan bli en manifestasjon av den levende Kristus. For, Han ble synd lik meg, så jeg kunne bli. . . bli Guds rettferdighet, lik Ham. "Han tok min plass; Herre, la meg ta Hans nå." Fordi, det er hensikten Han døde for. Hvor mange vil love den samme tingen, ved Guds nåde? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Med våre hoder bøyde nå, og våre hender oppe. "Jeg. . ."

⁴⁵³ Jeg lover det, Herre, denne menigheten lover det, "Jesu Kristi fulle skikkelse!"

Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

ET FULLKOMMENT MENNESKES SKIKKELSE NOR62-1014M
(The Stature Of A Perfect Man)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag den 14 oktober 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd optak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

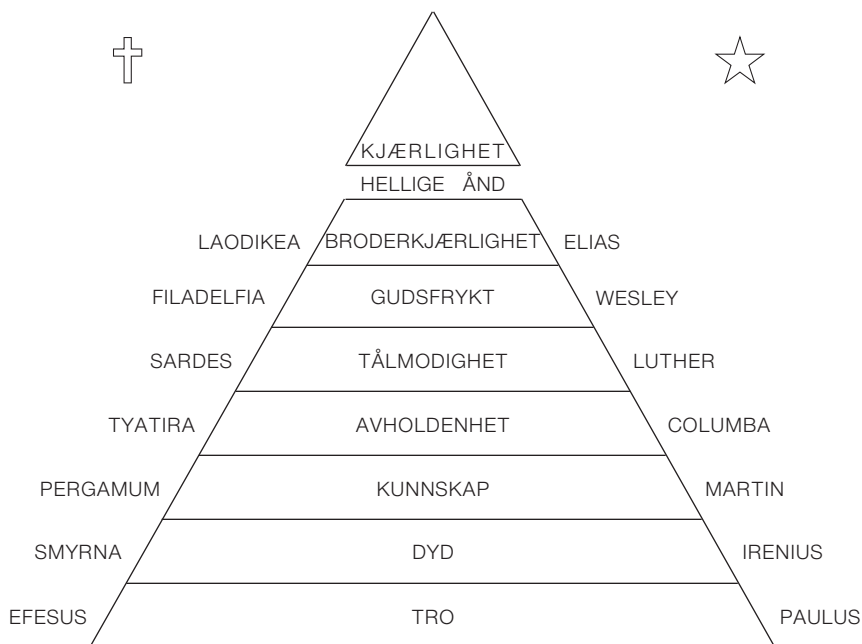
VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ET FULLKOMMENT MENNESKES SKIKKELSE

MENIGHETSTIDENE

JESUS

BUDBÆRERNE

ANDRE PETER 1:1-8

APOSTLENES GJERNINGER 7:44-49, HEBREERNE 10:05, MATTEUS 5:48

EFESERNE 4:11-15, HEBREERNE 11:32-40

Dette er en kopi av tegningen som broder Branham tegnet på tavlen sin og som han refererer til i denne Talen.

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org